

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

รายงานการประชุมสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ

ทำเนียบที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๖

วันพฤหัสบดีที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๒

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๑๓ คน

ประธานสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : บัณฑิต

สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว แลขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ถวายนายก

รัฐมนตรีโยกความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภานโยบายแห่งชาติ ใจมีคำสั่งที่

๒/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๒ เพื่อป้องกันระงับและปราบปรามการกักตุนน้ำมัน

เชื้อเพลิงโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช

อาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ทั้งสำเนาคำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งเจ้าหน้าที่โยกนำ

ส่งให้ท่านสมาชิกเมื่อเข้านี้แล้ว แลจึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

๒
ความมาก

ที่ สผ ๐๐๐๓/น ๒๐๕

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๕ เมษายน ๒๕๒๒

เรื่อง แจงคำสั่งของนายกรัฐมนตรี

เรียน สมาชิกสภาผู้แทนแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ ๒/๒๕๒๒

ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๒

ด้วยสมาชิกสภาผู้แทนแห่งชาติได้เคยมีมติโหวตคำสั่งของนายกรัฐมนตรีโดย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร

พุทธศักราช ๒๕๒๐ เพื่อให้สมาชิกทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามประเพณีที่ที่เคยปฏิบัติมา ประธาน

สมาชิกสภาผู้แทนแห่งชาติ จึงมีคำสั่งให้ส่งสำเนาคำสั่งของนายกรัฐมนตรี โดยอาศัย

อำนาจตามความในมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

๒๕๒๐ คำสั่งที่ ๒/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๒ เพื่อแจ้งให้ท่านสมาชิกทราบ

จึงได้แนบมาข้างท้ายนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

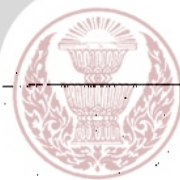
LIRI

(สำเนา)

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ที่ ๒/๒๕๒๒

โดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่า ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกสูงขึ้น -
เนื่องจากกลุ่มประเทศผู้ส่งออกได้เพิ่มปริมาณการผลิตและขึ้นราคาจำหน่ายน้ำมันดิบ ทั้งยังมีแนวโน้มว่าจะขึ้นราคาอีกเป็นระยะ ๆ ในอนาคตอันใกล้ ภาวะเช่นนี้จะ
มีผลกระทบต่อภาวะน้ำมันในประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และแม้ว่ารัฐบาลจะได้ออก
กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการกักตุนน้ำมันเชื้อเพลิงและเพื่อให้น้ำมันเชื้อเพลิงได้มาถึง
ประชาชนด้วยความจำเป็นต้องใช้อย่างทั่วถึงกันแล้วก็ตาม แต่ทั้งนี้ปรากฏว่า ไม้พ้อคา
บางกลุ่มซึ่งเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวมฉวยโอกาสกักตุนน้ำมัน หรือ
จำหน่ายน้ำมันในราคาสูงกว่าที่ทางราชการกำหนด จนเป็นเหตุให้ประชาชนเข้าใจ
สถานการณ์ผิดพลาด และรับซื้อน้ำมันไปเก็บกักตุนไว้เกินความจำเป็นที่จะต้องใช้ตาม
ปกติ การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจต่อการขนส่งและการประกอบเกษตร-
กรรมและอุตสาหกรรมของประเทศ และเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยทั่วไปและ
โดยเฉพาะเกษตรกรที่กำลังเริ่มทำนาปีง สถานการณ์ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการ
บ่อนทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศและทุกความความสงบเรียบร้อยของ
ประชาชน ฉะนั้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันระงับและปราบปรามการกระทำดังกล่าว
อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นายกรัฐมนตรี
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและสถานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้
ข้อ ๑ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งไม่มีใบอนุญาตหรือใบอนุญาตเกิน เครื่องจักร หรือ
เครื่องยนต์หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ บรรดาที่ทอใช้น้ำมันดีเซล มีน้ำมันดีเซลไว้ใน

LIRT

ครอบครองหรือรับฝากน้ำมันที่เขลจากบุคคลอื่น เว้นแต่เป็นผู้นำน้ำมันหรือผู้จำหน่าย
น้ำมันเฉพาะน้ำมันที่เก็บไว้ ณ สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าควายน้ำมันเชื้อ-
เพลิง หรือตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๒ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมียานพาหนะหรือยานยนต์อื่น เครื่องจักร หรือ
เครื่องยนต์หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ บรรทุกที่ห้องโถงน้ำมันที่เขลมีน้ำมันที่เขลไว้ในครอบครอง
เกินปริมาณที่พึงใช้ตามปกติ

ปริมาณที่พึงใช้ตามปกติ ให้ถือตามเกณฑ์ปริมาณที่คณะกรรมการที่นายก -
รัฐมนตรีแต่งตั้ง ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ ๒/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๒ ได้
ประกาศกำหนดเกณฑ์ปริมาณน้ำมันที่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลพึงใช้ตามปกติ ซึ่งจะได
กำหนดโดยคำนึงถึงสภาพและประเภทของกิจการหรือธุรกิจที่บุคคลประกอบเป็นกรณี ๆ
ไป

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้จำหน่ายน้ำมันหรือสถานีบริการน้ำมันจำหน่ายน้ำมัน -
เบนซินหรือน้ำมันที่เขลเกินราคาที่กำหนดหรือจำหน่ายตามราคาทางราช
การกำหนด แต่ได้เพิ่มวิธีการเรียกกรอง บังคับ หรือขายหรือขอให้ผู้ซื้อของซื้อผลิตภัณฑ์
อื่นในขณะ ก่อนหรือหลังการซื้อน้ำมันเบนซินหรือน้ำมันที่เขล

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้จำหน่ายน้ำมันหรือสถานีบริการน้ำมันปฏิเสธการจำหน่าย
น้ำมันเบนซินหรือน้ำมันที่เขลเมื่อยังมีน้ำมันอยู่ในครอบครอง เว้นแต่เป็นการซื้อเกิน
ปริมาณที่กำหนดตามข้อ ๒๔ แห่งคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๓๐
มีนาคม ๒๕๒๒

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือนำน้ำมันที่เขลออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากกระทรวงพาณิชย์

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่มุ่งบังคับแก่ผู้ควบคุมยานพาหนะซึ่งนำน้ำมันที่เขลติด
ไปกับยานพาหนะนั้น ตามชนิดและปริมาณที่เหมาะสมและเพียงพอแก่การ เดินทาง และ

LIBRI

ตามที่อยู่ประจวบจุฬาสถาภรณ์น้ำมันหรือผู้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงส่งบรรจุไว้ ณ สถานที่เก็บ
รักษาน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับใช้กับ เครื่องบินหรือเรือที่บรรทุกสินค้าไปต่างประเทศ

ข้อ ๒ ผู้ใดมีน้ำมันที่เคลือบอยู่ในความครอบครองอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ
หรือข้อ ๒ อยู่แต่ก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลใช้บังคับ หรือก่อนวันที่คณะกรรมการกำหนด
ความข้อ ๒ ถ้าได้จำหน่ายน้ำมันนั้นเสียภายในสามวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้มีผลใช้บังคับหรือ
นับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนดแล้วแต่กรณี ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรับโทษ

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้ค่าน้ำมันหรือผู้ควบคุมยานพาหนะประจวบจุฬาสถาภรณ์จำหน่ายน้ำมัน
จากคลังน้ำมันตามใบสั่งจำหน่ายน้ำมันหรือประจวบจุฬาสถาภรณ์ขนส่งน้ำมัน ทั้งนี้ ไทยไม่มีเหตุอัน
สมควร

ข้อ ๔ ไซ้ขาวราชการพลเรือน ตำรวจ และทหารช่วยกันสอดส่องการ-
ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งนี้หรือคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑/๒๕๒๒
เรื่อง กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ลง
วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๒ ให้แจ้งแก่เจ้าพนักงานตำรวจเพื่อดำเนินการจับกุมตัว และ
ให้ยึดหรืออายัดน้ำมันซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นด้วย และให้
รายงานต่อนายกรัฐมนตรีโดยตรง เพื่อนายกรัฐมนตรีจักได้พิจารณาสั่งการลงโทษโดย
เฉียบขาดต่อไป

ข้อ ๔ ในกรณีที่องค์การเป็นคดีผู้ฝ่าฝืนคำสั่งนี้ทางศาลยุติธรรม ให้ถือว่าผู้ฝ่าฝืนคำสั่งนี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้สั่งตามพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๑๖ และต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ถือว่าน้ำมันที่มิใช่ไว้ในครอบครองโดยผู้ฝ่าฝืนคำสั่งเป็นน้ำมันที่โคม่าโดยการกระทำความผิด

ตั้ง ณ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๑๖

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
(เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์)
นายกรัฐมนตรี

LIPI

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : อีกเรื่อง
หนึ่งก็ขอเรียนเตือนว่า ในวันมะรืนนี้ คือในวันเสาร์ที่ ๘ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา พระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จพระราชดำเนินมาที่สถานที่เพื่อทรง เสด็จทอดพระเนตร
รูปพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับแรกแก่
ประชาชนชาวไทย ก็ขอเชิญท่านสมาชิกทุกท่านมาเฝ้าฯ ทูลละอองธุลีพระบาท
เครื่องแบบปกติขาว ส่วนท่านผู้ใดจะถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศลเกินกว่า ๑๐,๐๐๐
บาท ซึ่งจะเสด็จถวายต่อพระหัตถ์ โปรดขอรายชื่อถวายเพื่อจะไต่จกกำกับไว้ในลำดับต้น
ๆ ครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๕๖ วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ ซึ่งเจ้าหน้าที่ไต่ถามไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจ
ถูกต้องถ้วนจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๑ แล้ว ท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมอะไรหรือ
ไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ครั้งที่ ๕๖ วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๑

ผมมีเรื่องจะกราบเรียนหาหรือที่ประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๒๒ สักข้อหนึ่ง
เนื่องจากระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง อื่น ๆ นั้นมีอยู่เรื่องเดียวคือเรื่องตั้งขอม
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ซึ่งว่างลง ๑ ตำแหน่ง ผมเห็นว่า
เรื่องนี้จะใช้เวลาไม่มากนัก อยากจะขอความกรุณาว่า จะนำเรื่องนี้มาพิจารณา
ไต่หรือไม ท่านผู้ใดจะคัดค้านหรือไม่ จะขอตั้งกรรมาธิการขอม ๑ ท่านเท่านั้น
แหละครับ

LIART

(ไม่มีสมาชิกชกชอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดชกชอง ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมติ คือระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ควบคุมประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ไฉนหนังสือแจ้งว่า คุณวินัย ทองลงยา ซึ่งเป็นกรรมาธิการ ในคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไฉนหนังสือลาออกเป็นเหตุ
ให้ตำแหน่งกรรมาธิการในคณะนี้ว่างลง * ตำแหน่ง ซึ่งตามข้อบังคับฯ ข้อ ๔๒ กำหนด
ว่า "ในกรณีตำแหน่งกรรมาธิการในคณะกรรมการคณะใดว่างลง ให้ประธาน
คณะกรรมการแจ้งต่อประธานสภาเพื่อขอให้สภาตั้งซ่อม" แมจึงขอดำเนินการ
เลือกตั้งซ่อมกรรมาธิการซึ่งว่างลง * ตำแหน่งดังกล่าว และขอเรียนนอกเรื่องไป
หน่อยว่าที่คุณวินัยลาออกจากกรรมาธิการนี้ไม่มีเบื้องหน้าเบื้องหลังอะไรหรอกครับ คือ
คุณวินัยอ้างว่ามีญาติทำมาหากินเรื่องแระอยู่ ถ้าจะมาเป็นกรรมาธิการแล้ว กลัวจะเกิด
ความเสียหายหรือว่ามีอคติหรือว่าจะไร้แล้วแต่ขอปลีกตัวไป ขอเชิญท่านสมาชิก
เสนอชื่อผู้ที่จะเป็นกรรมาธิการแทนคุณวินัย ในเรื่องแระนี้ ท่านสมาชิกจะเสนอท่านผู้ใด
ครับ

นายเหม สุไลมาน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เหม สุไลมาน
ขอเสนอคุณวินศ เจียมเจริญ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิก
จะเสนอท่านผู้ใดอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดเสนอผู้อื่นก็ถือว่าคุณวินศ เจียมเจริญ โ้คเป็นกรรมาธิการแทนคุณวินัย ทองลงยา
นะครับ

LIPT

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ...
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่รับ
(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา : เมื่อวานนี้
ที่ประชุมได้พิจารณาจนจบมาตรา ๔ ไปแล้ว วันนี้ขอดำเนินการพิจารณาต่อไป หาน
ประธานคณะกรรมการจะมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมก่อนหรือไม่ครับ

นายจิติ ดิงศกขันธ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ในชั้นนี้ยังไม่
อะไรชี้แจงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา : เชิญ
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : หมวด ๑ ศาล
แรงงานไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘
คณะกรรมการคัดออก มาตรา ๙ มีการแก้ไขมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มีผู้
แปรญัตติและขอสงวน

นายสุนทร แก้วเนตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาต
ยกข้อสุดท้ายของมาตรา ๘ ซึ่งมีการเพิ่มเติมขึ้นมา มีใจความว่า "คดีตามวรรคหนึ่ง
ในกรณีที่ถูกหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ยุติ
ในห้องเรียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการกำหนดจะดำเนินการ
ในศาลแรงงานได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่ถูกกฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้"
ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่กระผมใคร่ขอเรียนตามไปยัง
คณะกรรมการนั้น เพราะกระผมรู้สึกเป็นห่วงในเรื่องพนักงานหรือกรรมกรอีกกลุ่ม

LIRT

หนึ่งซึ่งอยู่ในรัฐวิสาหกิจเหมือนกัน แต่ว่าไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายแรงงาน สัมพันธหรือกฎหมายคุ้มครอง นั่นคือพระราชบัญญัติ ให้อาการศึกษานแห่งประทศไทย ซึ่ง สถานแห่งนี้ได้ออกไปแล้ว ตามความเข้าใจของกระผมมีความเข้าใจว่าพนักงานหรือลูก จ้างของ ท.อ.ท. นั้นเมื่อไม่ได้รับความคุ้มครองจากพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ - หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานแล้วยังไม่สามารถที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลแรงงานด้วย- อันนี้ที่กระผมเป็นห่วงคือเป็นห่วงในลักษณะที่สภาพแรงงานที่จะตั้งสิทธิเอง เหมือนกับ รัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ก็ทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้จะอาศัยกรมแรงงานเพื่อจะให้ความคุ้มครอง กฎหมายก็ไม่ให้ความคุ้มครองอีก เมื่อกฎหมาย ๒ ฉบับนั้นไม่ให้ความคุ้มครองจะขึ้นสู่ศาล จะขอความเป็นธรรมคือศาลแรงงานนั้นขึ้นไม่ได้อีกก็เลยกลายเป็นกรมกร หรือพนักงาน พวกหนึ่งอยู่ในประเทศชาติคือารเป็น คืออยู่นอกกฎหมายไปเลย กฎหมายไม่ใ้ ให้ความคุ้มครอง อันนี้กระผมสงสัยว่าหากเป็นเช่นนี้แล้ว ทางคณะกรรมการ เมื่อ ร่างออกมาในรูปนี้แล้วจะทำให้กรมกรอีกกลุ่มหนึ่งที่กระผมกลัวแล้วนั้นไม่ได้รับสิทธิ- ไม่ได้รับความเป็นธรรม และปัญหาในทางสังคมก็จะเกิดขึ้น กระผมจึงอยากจะ กรวยเรียนเรื่องนี้ไปยังคณะกรรมการโดยผ่านทางประธานว่า จะหาวิถีทางแก้ไข ประการใด ขอพระคุณมากครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (กรรมาธิการ) ทางประธานสภาที่เคารพ
 กระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ให้ความปัญหานี้ ก่อนอื่นกระผมอยากจะขอ
 ชี้แจงถ้อยคำในวรรคสองของมาตรา ๕ เสียก่อน ที่ว่า คดีความวรรคหนึ่ง ในกรณี
 กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ บัญญัติใ้
 ร้องเรียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้จะคำเนิ-
 การในศาลแรงงานได้คือเมื่อไปปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้
 แล้วนั้น ก็เพื่อจะให้คดีที่เกี่ยวข้องแรงงาน ถ้ากฎหมายบัญญัติว่าจะต้องร้องเรียนหรือ
 อุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานผู้รักษากฎหมาย คือเจ้าพนักงานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

หรือกฎหมายแรงงานสัมพันธ์แล้ว ก็จะต้องไปร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่เสียก่อน เมื่อ
เจ้าหน้าที่วินิจฉัยอย่างไร ไม่เป็นที่พอใจจึงจะหาคำพิพากษาคัดไต่ มีใ้ช้ว่าจะมาขึ้นตอน
ของกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนั้น นำคดีมาสู่ศาลโดยตรง มิฉะนั้นแล้วก็จะทำให้คดีที่นำสู่ศาล
นั้นมากมาย และกรณีหลายกรณีเจ้าหน้าที่สามารถที่จะระงับได้ โดยไม่จำเป็นต้อง
ขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ส่วนในกรณีที่ห้ามสมาชิกผู้มีเกียรติใดกล่าวถึงการหาอา-
กาศยานนั้น กระผมเข้าใจว่าเป็นกฎหมายพิเศษที่โดยกเว้นไม่ให้การหาอากาศยานอยู่
ภายใต้บังคับของกฎหมายแรงงาน อันนี้ก็เป็นวัตถุประสงค์ของสภาพของการที่จะให้การ
หาอากาศยานออกไปจากการคุ้มครองหรือว่าของปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
หรือกฎหมายแรงงานสัมพันธ์อย่างไรก็ตามถ้ามีผู้หาอาชีพทางแรงงานเกิดขึ้น ซึ่งเขา
กรณีตาม (๑) ก็คือคดีที่เกี่ยวด้วยสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือตามข้อ-
ตกลงเกี่ยวกับภาคการจ้าง ลูกจ้างก็ย่อมสามารถที่จะนำคดีมาสู่ศาลแรงงานวินิจฉัยได้
ในกรณีที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับที่ว่าจะต้องตามเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือ
กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ เพราะว่ากฎหมายไม่ได้อยู่ถึงกรณีของการหาอากาศยาน
เอาไว้ ก็สามารถที่จะนำมาสู่ศาลแรงงานได้โดยตรง กระผมขอกราบเรียนท่านอธิบดี

นายเกษม นาชัยเวียง : หากประธานที่เคารพ กระผม จำไม่ได้
แน่ว่า เมื่อวานนี้คณะกรรมการไต่สวนคดีในมาตรา ๓ คำว่า "รัฐมนตรี" ออก
แต่ที่ประชุมของสภานิติบัญญัติตามร่างเดิมของรัฐบาล และมาตรา ๔ กระผมเข้าใจ
ว่าที่ประชุมให้ใช้ร่างเดิมของรัฐบาลคือให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติที่ ๓ ที่พอมาตามมาตรา ๔ ความ (๔) คดีอยู่กรณีคำวินิจฉัยของ
เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือของคณะกรรมการแรงงาน-
สัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีท่านอื่น หมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอความกรุณาแจ้งด้วยครับ

นายไพสิฐ พิพัฒน์กุล (กรรมาธิการ) : หากประธานสภาที่เคารพ

LIRT

ใน (๔) ที่ว่า "รัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์" นั้น คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะว่าตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์มีนิยามคำว่า "รัฐมนตรี" ไว้ด้วย ซึ่งหมายความถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ส่วนในกรณีเกี่ยวกับ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จะ ขอให้ทางสภาได้ทบทวน เมื่อพิจารณาไปถึงมาตรา ๑๖ ซึ่งท่านสมาชิกผู้ใดเกิดจะคิด เห็นข้อความในวรรคสามที่ว่า "หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งรายชื่อยุแทนฝ่าย นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" คือ หมายความว่าอาจจะต้องมีกฎกระทรวงเกี่ยวกับการที่จะ เสนอชื่อยุแทนฝ่ายลูกจ้างแทนฝ่าย นายจ้าง เพื่อการแต่งตั้งเป็นพนักงานสหภาพ ซึ่งในเรื่องนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กรมแรงงาน ดังความในวรรคหนึ่งและกรมแรงงานที่ตั้งก็อยู่ในกระทรวงมหาดไทย หากกระทรวงยุติธรรมจะเป็นผู้ออกกฎกระทรวงในเรื่องนี้กระผมเกรงว่าจะเป็นการไม่ ถูกต้อง และกระทรวงยุติธรรมคงจะไม่ทราบว่ามีสหภาพแรงงานจำนวนเท่าไร ใคร ควรจะเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง วิธีการในการเลือกตั้งจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของกฎหมายจึงต้องการให้มีกรรมการ ๒ คน คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ส่วนความในมาตรา ๓ ที่ใช้คำว่า "รัฐมนตรี" ออกไปนั้น ความภาคภูมิใจที่ได้คิดว่า "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กับ ย่อมจะหมายถึงทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งในกรณีการจะออกกฎกระทรวงจะชักช้า และไม่สะดวก เพราะจะต้อง มีการลงนามร่วมกัน จึงได้บัญญัติในตอนท้ายว่า "ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ แต่ละกระทรวงนั้น" และการที่มิคำนึงไว้ก็เพื่อที่จะมอบคำที่จะต้องใช้ เสนอคำว่า "รัฐมนตรี" และกล่าวถึงในมาตรา ๔ บทกษัตริย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในข้อ ๆ ไปก็จะใช้คำว่า "รัฐมนตรี" เฉย ๆ แต่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ใช้

LIPT

คำเต็ม คือที่ใดที่จะใช้รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ใช้รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวง
มหาดไทย ที่ใดจะใช้รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ใช้รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวง-
ยุติธรรม เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานสภาได้โปรดพิจารณาที่จะพบ
ทวนการลงมติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ เสียใหม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านหาที่ประธานรัฐสภา : พบทวน
เห็นจะต้องเป็นมติของสภา ประธานสั่งไม่ได้หรอกครับ คุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ในกรณีที่กรมการ
เสนอพบทวนมาตรา ๓ มาตรา ๔ ทูลเกล้าฯ ไปแล้ว แล้วท่านกรมการก็ได้ผูก
เชื่อมโยงไปถึงมาตรา ๑๖ กระผมเกรงว่าเป็นการยากแก่สภาแห่งนี้ที่จะเข้าใจ และ
ทันต่อท่านกรมการที่ท่านแถลง ขอความกรุณาที่ท่านแถลงให้แน่ชัดอีกทีเถาะครับว่า
สิ่งที่ท่านต้องการนั้นคืออะไร มิฉะนั้นจะทำให้เกิดความสับสนและยากแก่การที่จะลงมติ
เพราะเป็นเรื่องของการลงมติย้อนหลังด้วย กระผมจึงเรียนเสนอท่านประธานตามนี้
ครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (กรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ความจริงท่านประธานคณะกรรมการยังไม่ได้ออกแก้ไขในขณะนี้ พิจารณามาตรา
๑๖ เสียก่อน แต่เมื่อได้มีการกล่าวถึง กระผมก็เลยได้กล่าวว่าจะได้พิจารณา -
พบทวน การพบทวนนี้หมายความว่า ทางคณะกรรมการเห็นควรคงไว้ตามร่างของคณะ
กรมการ เนื่องจากมีการออกกฎกระทรวงทั้งที่เกี่ยวข้องของมหาดไทย และมีกฎ
กระทรวงที่เกี่ยวข้องของกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นผู้รักษากฎก็ควรจะเป็น
รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทยทั้งสองรัฐธรรมนูญ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมว่าการที่จะพบทวนหรือไม่นี้โยงไปถึงมาตรา ๑๖ เพราะฉะนั้นเมื่อถึง
มาตรา ๑๖ วามติของสภานี้จะเอาตามร่างของคณะกรรมการแก้ไขหรือไม่ ถ้าหาก

LIRT

ว่าเป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการแก้ไขแล้วก็จะต้องไปทบทวนมาตรา ๓ และ
มาตรา ๔ ธรรมดาว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลาควรพิจารณาต่อไป เมื่อถึงมาตรา ๑๖
ว่าอย่างไรแล้วก็ขอมานำพิจารณาด้วยกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครับ
ก่อนนั้นก็ได้ แต่การทบทวนต้องเป็นมติของสภา มาตรา ๔ มีท่านผู้ใดคัดค้านอีกครับ

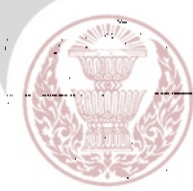
นายเกษม นาชัยเวียง : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะขออนุญาต
ถึงมาตราอื่น ๆ ในกรณีทีกระผมได้เป็นผู้เสนอขอคำอธิบายจากคณะกรรมการในเรื่อง
คำว่า "รัฐมนตรี" จะหมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หรือรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย แต่ตามคำชี้แจงของคณะกรรมการเท่าที่ชี้แจงไว้ในที่ประชุม -
ทราบแล้ว ความในข้อนี้หมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็คงจะเห็นตาม
(๖) ที่ได้ทำหนังสือประสงค์จะให้เป็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็จะ
เห็นให้ชัดเจน กรณีก่อนที่จะไปถึงมาตรา ๓ มาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๖ ก็ตาม
กระผมอยากจะเสนอให้เพิ่มเป็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้ก่อน จะขัด
ข้องหรือไม่กับท่านกรรมาธิการ

นายสุนทร แก้วเนตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อข้องใจ
อยู่ซึ่งกระผมได้เรียนตาม แต่กระผมคงจะพอใจหากคณะกรรมการยืนยันต่อสภาแห่ง
นี้ว่าพนักงานหรือลูกจ้างของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยนั้นสามารถนำคดีขึ้นสู่
ศาลแรงงานได้เหมือนกับพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานลูกจ้างสถาบันอื่น ๆ กระผม
ขอให้ทางคณะกรรมการโปรดกรุณายืนยันหมอบครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
ข้องใจอีกหรือไม่ครับ คณะกรรมาธิการจะพิจารณาโดยเร็วเท่าที่ทำได้

(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอเชิญ

LIRI

กรรมวิธีการชี้แจงข้อเสนองานของคุณเกษม และของคุณสุนทรศรี

นายไพฑิษฏ์ พิพัฒน์กุล (กรรมวิธีการ) : ทหาประธานสภาที่เคารพ
ข้อเสนองานของคุณเกษมที่ให้เพิ่มคำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย" ใน (๔)
คณะกรรมการไม้ขีดของ ส่วนของคุณสุนทรศรีกระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้วเนื่องจาก
กฎหมายนี้เป็นกฎหมายการทหาอากาศยานเป็นกฎหมายพิเศษซึ่งมีอยู่ฉบับเดียวที่ใดเขียน
ยกเว้นไว้ซึ่งจะมีการแก้ไขต่อไปในภายหลังหรือไม่ กระผมยังสงสัยอยู่ เพราะเหตุ
ที่ว่าในกรณีที่มีการยกเว้นกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือกฎหมายแรงงานสัมพันธ์แล้ว -
ปัญหาว่าถ้ามีข้อพิพาทแรงงานขึ้นมาจะใชกฎหมายใดมารองรับและไม่มีมาตรการอย่าง
ใดในการที่จะดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทได้เสียถ้าหากว่าออกนอกข่ายการใช้-
บังคับของกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้ว ส่วนการที่จะนำคดีมาสู่ศาลแรงงานนั้น
คงจะไม่มีปัญหาอย่างใดถ้าเข้ากรณีใดกรณีหนึ่งใน (๑) ถึง (๒) กระผมขอทราบเรียน
เท่านั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ตอบไป
มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข ร้อยตำรวจโท ชาญ มุขธรรม กรรมวิธีการขอสงวน
ความเห็น

ร้อยตำรวจโท ชาญ มุขธรรม (กรรมวิธีการ) : กระผมทราบเรียน
เมื่อก่อนแล้ว มาตรา ๑๒ คือรอเมื่อเวลาขทหาพทหามาตรา ๔ กระผมขออ่านไปก่อนได้
หรือไม่ครับ แชนไว้ มาตรา ๑๒ เพราะเวลาที่สภาได้ลงมติไปให้ขึ้นกับกระทรวง
ยุติธรรมแล้วก็ไม่จะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย การกำหนดจำนวน
พิพาทนาสมทบ ควรจะเป็นรัฐมนตรีตามมาตรา ๑ ถ้าหากมีการขอนไป ที่ประชุมมี
มติให้ขอนพิพาทตามมาตรา ๑ มาตรา ๔ ใหม่ กระผมจะได้อทราบเรียนก่อน
ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : อีกท่านหนึ่ง

คือ คุณคณิต ๗ นาย กรรมการขอสงวนความเห็นโดยขอเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖
ทวี ขอเชิญคุณคณิตครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
คุณคณิตยังไม่มาเลยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่ได้ออกให้
ใครไว้หรือครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (กรรมการ) : ไม่ได้ออกไว้ครับ เมื่อ
วานนี้มา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้น
ก็ผ่านไปตามข้อบังคับ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓
ไม่มีการแก้ไข มีอยู่ปฏิบัติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เกี่ยว
ขอประทานโทษคุณคุณดูว่าอย่างไรครับ

นายอรรถ วิเชียรเจริญ : กระผมขอประธานอนุญาตขอย้ายไป
มาตรา ๑๖ ขอเรียนถามว่า เนื่องจากเราได้แก้ความมาตรา ๑๓ เดิม ให้ไว้ร่าง
ของรัฐบาลมีคำนิยามว่า "รัฐมนตรี" อยู่แล้ว ในที่นี้ทางคณะกรรมการได้มาเติมคำ
ว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม" จำเป็นจะต้องเติม เพราะเหตุว่าได้ไป
แก้ไขไว้ในมาตรา ๔ แล้วก็ตัดความในมาตรา ๓ บัดนี้เราให้คงไว้ร่างเดิมของ
รัฐบาล ใครจะขอเรียนถามคณะกรรมการว่า ถ้าไม่มีการทบทวนหรือทบทวนแล้ว
สภานี้เขาตามเงินที่ได้ตกลงไปแล้ว คำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม" นั้น
น่าจะตัดออกเสียหรือเปล่า เพราะเหตุนี้ใช้คำว่า "รัฐมนตรี" ตามร่างเดิมก็ได้ความ
หมายถึงรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๑๒ นี้กำหนดไว้ว่า ในศาลแรงงานใหม่ผู้พิพากษา ตามถ้อยคำนั้น แต่คณะกรรมการนั้น ได้เห็นว่า "โดยเฉพาะผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและผู้พิพากษาสมทบฝ่ายลูกจ้างให้มีจำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน" กระผมอยากเรียนขอแนวความคิดของท่านกรรมการที่เติมถ้อยคำนี้เข้าไปคือ "ฝ่ายละเท่า ๆ กัน" เป็นประเด็นหนึ่ง และกระผมอยากจะเรียนถามทางศาลแรงงานสักทีในหลักเกณฑ์แล้วเขาใช้ผู้พิพากษาสมทบจากฝ่ายแรงงานและฝ่ายลูกจ้างเท่า ๆ กันอย่างนี้เหมือนที่กำหนดในมาตรา ๑๒ ตามที่คณะกรรมการเติมหรือเปลวครับ กระผมเรียนถามประกอบขอความรู้

นายไพฑิษฏ์ พิพัฒน์กุล (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ในหลักสาถนนั้นผู้พิพากษาสมทบจะสองเท่ากัน คือฝ่ายนายจ้าง ๑ คนหรือว่าฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างฝ่ายละ ๑ คน แล้วแต่เป็นคดียากง่ายต่างกันอย่างไรหรือไม่ สำหรับความมาตรา ๑๒ ที่กำหนดไว้คือเป็นในแต่ละศาลว่าจะต้องมีผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างขึ้นบัญชีไว้จำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน การที่ไม่ใช่คำว่า "เท่ากัน" เนื่องจากเหตุความไม่พร้อมการลาออกไปสักคนหนึ่งหรือเกิดการตายจำนวนอาจจะไม่เท่ากันทีเดียว แกวว่าเท่า ๆ กันก็หมายความว่าต้องเป็นอัตราส่วนจำนวนที่เหมือนกัน เหตุผลในการเสนอก็มีเท่านี้

ส่วนที่ท่านอาจารย์ขุดคุ้ยขอให้พิจารณามาตรา ๑๒ เกี่ยวกับถ้อยคำที่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนั้น ถ้าเป็นเจตนารมณ์ของสภาที่จะให้มีรัฐมนตรีว่าการเพียงคนเดียว คำว่า "ว่าการกระทรวงยุติธรรม" ก็คงจะต้องคัดออก ขอมพระคุณครับ

นายขุด วัชรวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ โดยเหตุที่ในชั้น สภาได้ตกลงให้เอาความร่างเดิมของมาตรา ๑ และมาตรา ๔ ไว้ เมื่อเป็นเช่นนั้น จนกว่าจะได้มีการทบทวนใหม่ความมาตรา ๑๒ นี้ คำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

LIRT

บุทธิธรรม" ก็น่าจะเอาออกเพื่อให้สอดคล้องกับมติของสภาที่โศกกลงไปแล้วใน
มาตรา ๓๒ ใช้นี้คำว่า "รัฐมนตรี" อย่างเดียวตามร่างเดิม กระผมไม่ขัดข้องและก็ได้เห็น
ด้วยสำหรับความที่เติมมาในตอนท้ายของมาตรา ๓๒ ที่ให้มีผู้พิพากษาลมทวนจำนวน
เท่ากัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คณะกรรมา
ธิการจะยอมความที่คณะตุลาเถื่อนหรือไม่ครับ เพราะคณะตุลาเถื่อนไม่ได้แปรวัติไว้ ถ้า
กรรมาธิการยอมก็ได้

พลเรือเอก จิตต์ สังกุลย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ในชั้นนี้
จะเอาความที่อาจารย์ชอุบลเสนอไปก่อนก็ได้ครับ คงจะต้องไปทบทวนที่หลังพร้อมกันหมด

นายธรรมบุญ สักพล : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
สำหรับในปัญหาเรื่องนี้ กระผมไม่ขัดแย้งเมื่อสภาได้รับทราบที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ -
กระผมขอเรียนตามทนายคำรวจโท ช่าง โศกกลัวไว้ว่าเนื่องจากมีความจำเป็น
จะต้องทบทวนในคดีนั้น เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา
๑๑ อะไรต่าง ๆ ท่านขอให้แฉกไว้ก่อน ไม่ควรจะให้แก้เป็นอย่างไรอย่างหนึ่ง -
เพราะในเรื่องนี้กระผมคิดว่าคณะกรรมาธิการไม่ควรจะให้แก้ คัดออกไป เพราะเมื่อ
กลับมาทบทวนจะต้องทบทวนใหม่หมดอีก แทนที่จะทบทวนเฉพาะข้างหน้า เพราะฉะนั้น
ปัญหาเรื่องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมน่าจะแฉกไว้เช่นเดียวกันจะไต่ถามแยก
สภา ถ้าข้างหน้าเขาอย่างไร อันนี้กว่าไปถามนั้น สอดคล้องกันไปทีเดียวเลย
ควรแฉก ถ้ามีมติให้คัดออก ท่านจะต้องขอมติเปลี่ยนใหม่ว่าไม่ให้คัดออก เพราะฉะนั้น
แฉกไว้จะดีกว่า เอาอันหน้าอันเดียว หัวใจอันเดียวเท่านั้นเอง ขอพระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเรียนตามไปยัง
คณะกรรมาธิการ เพื่อให้มีการ เเน่ให้สภานี้ ได้เข้าใจถึงมาตรา ๓๒ ตามที่คณะ
กรรมาธิการเพิ่มอีกครึ่งหนึ่ง คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า การกำหนดจำนวน

พิพากษาซึ่งจะมีฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างเป็นผู้พิพากษาสมทบจำนวนเท่า ๆ กันเป็น
 สโตก (Stock) ไว้เพื่อที่จะแต่งตั้งเขาขึ้นมาใช้เป็นองค์คณะในโอกาสต่อไป ไม่
 ใช่เรื่องในองค์คณะของผู้พิพากษานั้นจะต้องมีจำนวนผู้พิพากษาสมทบจากฝ่ายนายจ้าง-
 และฝ่ายลูกจ้างเท่า ๆ กัน ในการพิจารณาในแต่ละเรื่องในแต่ละกรณี ไม่ใช่ ใช่หรือ
 ไม่ครบ เป็นเรื่องเขาเป็นสโตกพูล (Stock pool) ไว้สำหรับเพื่อที่จะหยิบเขามา
 ใช้ สมมุติว่าตั้งไว้ฝ่ายละ ๒๐ คน ก็จะเป็นผู้พิพากษาสมทบจากฝ่ายนายจ้าง ๒๐ คน
 จากฝ่ายลูกจ้าง ๒๐ คน แต่ถึงเวลาจะเขามาใช้ ๕ คน ก็อาจจะเอาฝ่ายนายจ้าง
 ฝ่ายลูกจ้างมาเป็นผู้พิพากษาสมทบ เป็นองค์คณะโดยไม่จำเป็นต้องข้างละเท่า ๆ กัน
 ของทั้งสองฝ่าย ใช่หรือไม่ กระผมขอเรียนความเข้าใจ ขอเรียนตามครับ

นายไพฑิษฏ์ พิพัฒน์กุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 สำหรับมาตรา ๑๒ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวสักครู่นี้เข้าใจ คือเป็นการ
 สโตกไว้ในแต่ละศาล ส่วนองค์คณะในการพิจารณานั้นเป็นไปตามหมวดตุลาการ ๑๔
 ที่ว่า ศาลแรงงานต้องมีผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง -
 ฝ่ายละเท่า ๆ กัน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีเป็นองค์คณะในการพิจารณา
 พิพากษาคดีอีกทีหนึ่ง ส่วนในมาตรา ๑๒ นั้นมีมติไว้ในศาลเท่านั้นเองครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่เกิดปัญหาใน
 มาตรา ๑๒ แล้วทำไมท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะขอตั้งคำว่า " รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
 ยุติธรรม " ออก เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๔ ซึ่งสภาได้ลงมติตั้ง ให้คงตามร่างเดิม
 ของรัฐบาลเมื่อวานนี้แล้ว แต่โดยเหตุที่ในการลงมติมาตรา ๔ เมื่อวานนี้ออกจะสัมพันธ์
 อยู่บางตรงที่เราลงมติในประเด็นที่ว่าควรจะให้ศาลแรงงานนั้นสังกัดอยู่ในกระทรวง-
 ใด ที่ประชุมลงมติว่าให้สังกัดอยู่ในกระทรวงยุติธรรม แล้วเลยไปลงมติว่ามาตรา ๔
 นั้นควรที่จะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล แต่ความจริงแล้วมาตรา ๔ นั้นเป็นคนละ
 เรื่องกับกรณีที่ว่าศาลแรงงานจะสังกัดอยู่ในกระทรวงใด มาตรา ๔ เป็นเรื่องของ

การให้รัฐมนตรี ๒ กระทรวงมารวมกันรักษาการแล้วก็ได้ให้อำนาจออกกฎกระทรวงใน
 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงนั้น ๆ ก็จะเห็นได้ในมาตรา ๑๖ ซึ่งบัญญัติไว้ให้มีการ
 ออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการให้โตมาซึ่งรายชื่อผู้แทนฝ่ายนาย
 จ้างและฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งจะเห็นได้โดยชัดแจ้งว่าหน้าที่อันนี้ควรจะเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยมากกว่าที่จะเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 เพราะฉะนั้นในร่างเดิมที่คณะกรรมการได้แก้ไขนั้นจึงถูกต้องและสอดคล้องกับบทบัญญัติ
 มาตราต่าง ๆ ที่ได้แก้ไขในคอนท้าย คราวนี้ถ้าได้ไปตีความที่เพิ่มเติมในมาตรา
 ๔ ออกแล้วทำให้เกิดปัญหาขึ้นในภายหลัง เพราะเหตุว่ากฎกระทรวงต่าง ๆ ควร
 จะเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกได้ก็จะออกไม่ได้ ครั้นจะให้
 กระทรวงยุติธรรมไปออกก็จะเป็นการออกกฎกระทรวงข้ามกระทรวงกัน เพราะฉะนั้น
 กระทบจึงใคร่ขอเสนอข้อแก้ไขพิจารณาบทเฉพาะมาตรา ๔ เสียในชั้นนี้ แทนที่จะรอ
 ไปจนถึงมาตรา ๑๖ เพราะมีฉะนั้นแล้วจะเกิดปัญหาในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๕
 ต่อ ๆ ไป ไม่มีที่สิ้นสุด กระผมขอเสนอข้อแก้ไขบทเฉพาะมาตรา ๔ ในชั้นนี้ ท่านผู้ใด
 เห็นความควรปรับปรุงขอด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณมีชัย
 เสนอให้บทเฉพาะมาตรา ๔ ใหม่ มีผู้รับรองถูกต้องตามข้อบังคับ คุณออกดูว่าอย่างไร
 นายอรรถ วิชัยเจริญ : หากประธานที่เคารพ กระผมว่าบางที
 ถ้าเราจะบทเฉพาะมาตรา ๔ แต่เพียงมาตราเดียวก็อาจจะยังแคบไป เพราะเหตุว่า
 ไปทั่วพินถึงมาตรา ๑๖ หากเห็น ๆ เมื่อเราจะได้พิจารณาแล้วก็น่าที่จะพิจารณาเอา
 มาตรา ๑๖ ยกขึ้นมาพิจารณาด้วย พร้อมกับมาตรา ๔ ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์
 กันอยู่เหมือนกัน น่าจะเป็นอย่างนั้น คณะกรรมการตั้งใจไว้แล้ว แต่ว่าจะขอให้
 พิจารณาเรียงมาตราไป กระผมคิดว่าหากคณะกรรมการเห็นด้วยก็น่าจะยกมาตรา

๑๖ ขึ้นมาพิจารณาพร้อมกัน

ประธานสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เกี่ยวขอความเห็นสมาชิกก่อนว่า จะขอทบทวนใหม่ในมาตรา ๔ หรือไม่ คุณสมจันทร์ กับ นางสาวสมจันทร์ อินทโร (กรรมาธิการ) : ก่อนที่จะมีการทบทวนคดีนี้ขอจะเรียนสักหนึ่ง เมื่อวานที่เราลงมติให้ศาลแรงงานนั้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรมนั้นเราไม่ขัดข้อง แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีมากมายที่จะต้องเกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งคดีนี้เห็นว่าถ้าไม่มีกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะทำงานไม่ได้ก็เท่าที่ควรไม่ได้ เพราะว่ากระทรวงยุติธรรมนั้นจะเข้าใจในเรื่องของแรงงานที่แท้จริงย่อมเป็นไปไม่ได้ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เหมือนศาลอื่น ๆ เพราะว่าศาลอื่น ๆ นั้นเรามุ่งถึงความยุติธรรม แต่ว่าศาลแรงงานนั้นเรามุ่งให้เกิดการอุบรอกและมีความเข้าใจอันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอาจจะเข้าใจผิด เพราะว่าเมื่อวานนี้คดีนี้เห็นด้วยที่จะให้ศาลแรงงานนั้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรม แต่ที่เราเพิ่มในมาตรา ๔ เนื่องจากเห็นว่า มีหลายมาตราในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กระทรวงมหาดไทยจะต้องมารับผิดชอบโดยเฉพาะกรมแรงงาน ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับลูกจ้างนายจ้างอยู่ คดีนี้จึงขอสนับสนุนมติของคุณเมธียศะ ขอบคุณมาก

ประธานสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อระขอมติจากที่ประชุม ตามที่คุณเมธียศะเสนอ และมีผู้รับรองความขอขังคืบว่าจะพิจารณาทบทวนมาตรา ๔ ใหม่หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรทบทวนมาตรา ๔ ใหม่ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน)

ประธานสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติให้บทความมาตรา ๔ ใหม่ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยาก แลวก้ให้เป็น
การรอมคอมไม่เสียเวลา ผมอยากจะขอเรียนถามคณะกรรมการว่า จะรับข้อเสนอ
ของคอกเคอร์หรือคุณหรือไม่ คือให้พหุมาตรา ๑๖ ไปเสียด้วยพร้อม ๆ กัน เพราะว่า
เกี่ยวพันกัน

นายจิตติ กิ่งศภทัย (ประธานคณะกรรมการ) : ทำประธาน
ที่เคารพ ถ้าไปพหุมาตรา ๑๖ ก็จะมีปัญหายุ่งยากมาก ในชั้นนี้กระผมคิดว่าสำหรับ
ปัญหาว่ากระทรวงมหาดไทยควรจะมีรักษาการด้วยหรือไม่ มีกรณีอื่น ๆ อีกหลายกรณี
จำเป็นจะต้องมีกระทรวงมหาดไทยเข้ามาโดยไม่ต้องไปถึงมาตรา ๑๖ ก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นเราพิจารณากันแค่มาตรา ๔ ก่อนก็คงจะไม่เสียเวลามาก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณอุบล
ไม้ซัดของนครชัย

นายอุบล วิเชียรเจริญ ไม้ซัดของนครชัย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ต่อไปนี้
พิจารณามาตรา ๔ ตามมติของสภา ท่านผู้ใดมีความคิดเห็นอย่างไรครบมาตรา ๔ จะ
ให้แก้ไขอย่างไรต่อไปอีก

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ทำหน้าที่ประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่ามาตรา
๔ ที่คณะกรรมการได้แก้ไขมานั้นเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะเหตุที่ว่ากรณีที่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับกรทำเนียบตามร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่หรืออย่างอื่นก็ตามมาตรา ๔ โดยตรงรวมทั้งอำนาจในการออกกฎกระทรวง-
กฤษฎีกา ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะมีความผิดกันว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะ
ไม่มีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกฤษฎีกาที่จำเป็น แล้วอำนาจนั้นก็ไปตกอยู่กับรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือไม่หรือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอย่างกระผมก็ทราบเรียบร้อยแล้ว

LIRT

เพราะฉะนั้นร่างของคณะกรรมการประเมินก็ว่าถูกต้องแล้ว ขอมพระคุณครับ
นายอชุต วิจิตรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วย
ในข้อนี้ แต่มีข้อสงสัยว่าคณะกรรมการจะเห็นอย่างไรสำหรับความในมาตรา ๓ -
วรรคท้ายซึ่งได้ตัดคำว่า "รัฐมนตรีรักษาการ" ออกไปแล้ว ถ้าหากว่าจะยังคงให้
รัฐมนตรีรักษาการ คงความอันเดิมไว้ ตามร่างเดิมที่สภาได้มีมติแล้ว แล้วก็แก้ความ
เดิม โดยเติม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงยุติธรรมตามมาตรา ๔
ตามร่างของคณะกรรมการอย่างนั้นจะไปหรือไม่ หรือว่าจะคงไปขอความเห็นเอา
ตามร่างเดิมของคณะกรรมการที่ตัดความในมาตรา ๓ ออกอีกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
มีความเห็นอย่างไรอีกหรือไม่ครับ

นายจิติ ติงทกภัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ก็คณะกรรมการก็คิดเช่นเดียวกัน แต่ที่นี้ไม่อยากจะเป็นคนริเริ่มขึ้นมา
เท่านั้นเอง ถ้าหากตามที่ถูกตัดแล้วตัวจะตัดคำว่า "รัฐมนตรี" ในมาตรา ๓ ออก
เพราะถ้าเราใส่ในมาตรา ๔ ว่า "และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ"
แล้ว ความจำเป็นที่จะมีมาตรา ๓ นิยามคำว่า "รัฐมนตรี" ก็ไม่มี เพราะฉะนั้นถ้า
สภาเห็นว่าควรที่จะแก้ทั้งมาตรา ๓ คงความตามตัด "รัฐมนตรี" ออก แล้วมาตรา ๔
ใส่คำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ" เข้าไปก็จะถูกต้องที่สุด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
มีความเห็นอย่างไรอีกหรือไม่ครับที่ขอความเห็นนี้ จะเอาอย่างไรกันแน่

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรพงษ์ : ท่านประธานที่เคารพ
อยากวางลงไปถึงมาตรา ๓ เลย เพราะว่ามีมาตรา ๓ คณะกรรมการตัดไปแล้ว
คำว่า "รัฐมนตรี" นี้ก็หมายความว่าท่านกรรมการเขาว่า "รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย" เข้าไปทุกมาตรา ก็หมายความว่าแบ่งแยกหน้าที่ที่ ๒ ตำแหน่ง

LIART

ที่เมื่อวานนี้เข้าใจผิดหรือไขว่เขวก็เนื่องจากเรายังไม่เห็นวามাত্রา ๖๖ เขากำหนดไว้แล้ว ท่านกรรมาธิการได้แก้ไขศาลแรงงานสังกัดอยู่ในกระทรวงยุติธรรมแล้ว เพราะฉะนั้นในมาตราข้อ ๖๖ ไป ถ้าหากว่าที่ควรบรรจุของมาตรา ๓ ออกแล้ว ทุกมาตราก็ต้องระบุหน้าที่ของรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงไว้ด้วย กระผมมีความเห็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นมาตรา ๔ นี้ก็ควรจะยื่นคำร้องที่คณะกรรมาธิการแก้ไขครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา ก็มีอยู่ ๒ ข้อ ไขหรือไม่ครับ ตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขกับร่างเดิมของรัฐบาล

นายจร รมนูญ ลีศพัทธ์ ขอบพระคุณแต่รับทราบประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าประเด็นที่ท่านสมาชิกถามมีเกียรติโดยที่ขึ้นมาใหม่เกี่ยวกับว่าให้ตั้งมาตรา ๓ ตอนท้ายไว้อย่างเดิมั้น กระผมว่าไม่มีความจำเป็นแล้ว ซึ่งเมื่อก่อนกระผมมีความจริงใจโต้แย้งไปเหมือนกันว่าควรจะมี เพราะมีพระราชบัญญัติหลายฉบับที่มีรัฐมนตรีรักษาการ ๒ คน และเขาก็เขียนไว้ก่อนมาตรานึงว่าในแต่ละคนมีหน้าที่อะไร แต่ส่วนมาตรานี้ข้างบนนั้นก็อยู่ว่ารัฐมนตรีนั้นหมายความว่ารัฐมนตรีรักษาการ แต่กระผมได้ไปดูละเอียดแล้วปรากฏว่าพระราชบัญญัติฉบับเหล่านั้นมีกระผมเหมือนกันซึ่งเขากล่าวรวมถึงรัฐมนตรีทั้งสองคนรวม ๆ กันไปโดยใช่คำว่า "รัฐมนตรี" ในกรณีนั้นจำเป็นต้องมีข้อความอย่างนั้นไว้ แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่กระผมอ่านก็เห็นว่านอกจากจะลงหล่งหล่งคาไปก็ต้องขออภัย ไม่มีที่ใดเลยที่ปรากฏว่ามีในกรณีที่มีรัฐมนตรีทั้งสองกระทรวงรักษาการ คือมีเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน แต่ละเรื่องนั้นก็แต่ละกระทรวงแต่ละรัฐมนตรีปฏิบัติแล้วก็เขียนไว้ชัดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่จะต้องมีรัฐมนตรีรักษาการอยู่ข้างบนนั้นก็หมดความจำเป็น เพราะในกฎหมายไม่มีที่จะต้องใช้ กระผมเห็นว่าตัดไปนั้นสมควรแล้ว ขอบพระคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ การที่ท่านสมาชิกถามมีเกียรติหาหนึ่งก็คิดถึงวามাত্রา ๓ น่าจะคงไว้ความดี เมื่อวานนี้ กระผมเห็นว่าไหน ๆ ในข้อนี้จะได้

บททวนแล้วก็น่าที่จะทวนในมาตรา ๓ พรรคท้ายที่มติสภาให้คงตามร่างเดิมซึ่ง
คณะกรรมการธิการได้คิด ความจะสอดคล้องกัน ถ้าหากว่าเรามาบททวนแก้ไขใหม่
มาตรา ๔ เอาตามร่างของคณะกรรมการ แต่ยังคงคำว่า "รัฐมนตรี" ผู้รักษาการ
ไว้อีก ก็ไม่จำเป็นที่จะใหม่ความดังกล่าวอยู่ ไม่ถกกัน น่าที่จะคิด แล้วก็น่า
พิจารณาบททวนในมาตรา ๓ เสียใหม่ถ้าจะพิจารณาบททวนมาตรา ๔ กระผมขอเสนอ
เป็นยุติว่า ขอให้ทวนมาตรา ๓ ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีผู้
รับรองบ้างครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณอุส
เสนอให้ทวนมาตรา ๓ เสียด้วยเลยเพราะเกี่ยวข้องกัน เพื่อความรอบคอบ
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมจะอนุมัติให้พิจารณาบททวนมาตรา ๓ ด้วยหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรอนุมัติให้ทวนได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้ไปรทพิจารณาพร้อมกันไปเลยเพื่อความรวดเร็ว เพราะ
ขอความเกี่ยวพันกันระหว่างมาตรา ๓ กับมาตรา ๔

นายอุส วิเชียรเจริญ : หากประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วย
เพื่อความสะดวกในการเขียนและความสะดวกใจอันดี ความในมาตรา ๔ น่าจะเอาไว้
ตามร่างที่คณะกรรมการได้แก้ไขไปจากร่างเดิมของรัฐบาล เมื่อเป็นเช่นนั้น ความ

ในมาตรา ๓ ที่คณะกรรมการให้คัดออกในวรรคท้าย คำว่า "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ไม่มีความจำเป็น เขียนไว้ก็เพื่อ จะต้องเขียนแยกอยู่แล้วว่า รัฐมนตรีในแต่ละกรณีเป็นรัฐมนตรีใด เพราะฉะนั้นกระผม เห็นว่าน่าจะคงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการที่ได้นำมาสู่สภาทั้งมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ขอบพระคุณครับ

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์ : ทำประธานที่เคารพ กระผมที่พูดเมื่อก่อนก็ความหมายอย่างนั้น คือเมื่อเรายึดตามมาตรา ๔ ตามที่ คณะกรรมการแก้ไขแล้ว มาตรา ๓ วรรคสุดท้ายก็ควรจะเป็นไปตามที่คณะกรรมการ คัดออก ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คือคุณพูด กับคุณสุธรรม นอกว่าทั้งมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ แก้ไข มีท่านผู้ใดจะมีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ ระวังอย่าให้สับสน เพราะ ว่าจะยกขึ้นมาพิจารณาใหม่บ่อย ๆ ไม่คืนครับ เวลาไม่มีแล้ว ท่านผู้ใดจะมีความเห็น เป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

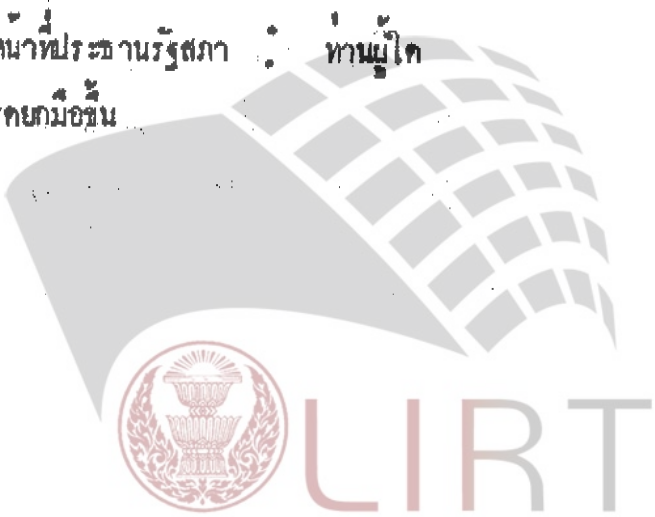
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้น ผมจะขอมติใหม่ทั้งมาตรา ๓ และมาตรา ๔ มาตรา ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้ คงเป็นไปตามร่างเดิมหรือแก้ไขตามคณะกรรมการ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด เห็นสมควรให้เป็นไปตามคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาแก้ไข ที่มาถึงมาตรา ๘ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามคณะกรรมการกฤษฎีกา คราวนี้ไม่ย่อนอีกแล้ว หมก
แล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็ต่อไปถึงมาตรา ๑๒ ใต้แล้ว ที่พูดค้างกันอยู่เมื่อต้น

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ทำหน้าที่ประธานครับ เมื่อสภาได้กฎหมายทูลเกล้า
ไว้ตามร่างที่คณะกรรมการกฤษฎีกาแก้ไข มาตรา ๑๒ เห็นจะต้องคงไว้ตามร่างที่
คณะกรรมการกฤษฎีกาแก้ไข คือเน้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นถาวรถูกต้อง
แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีผู้ใด
มีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ทำหน้าที่ประธานที่เคารพ ที่กระผมเสนอ
ขอให้ตัดคำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม" ออกเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา
๓ และมาตรา ๘ บัดนี้เมื่อสภาได้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการกฤษฎีกา
แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า
ไม่ติดใจนะครับ มาตรา ๑๒ มีท่านผู้ใดติดใจอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกติดใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
 ทานผู้ใดที่จักไป ที่มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้สงวนคำแปรญัตติมากมาย
 ที่เดียว ขอให้ท่านสมาชิกใช้วิจารณญาณให้ถี่ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้สงวน
 คำแปรญัตติ คือคุณแรม พรหมโมบล บุญประสพ คุณธรรมบุญ ลักพลี คุณแสง พุทสติกัย
 คุณธรรมบุญเสน่ออีกคนหนึ่ง คุณไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล คุณไพฑูริย์ อภิรักษ์นันทน์
 คุณคณิต แนนคร ร้อยคำราชโท ชาญ มนุชธรรม คุณแรมกับคุณธรรมบุญอีกคนหนึ่ง
 เท่าที่ผมอ่านมานี้ มาตรา ๑๑ มาตราเดียว บางทีจะต้องต่อไปถึงสภาพหน้ากรรม
 มาตราอื่น เกี่ยวกับคุณแรมก่อน คุณแรมอยู่หรือไม่ครับ

(นางแรม พรหมโมบล บุญประสพ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณแรม
 ไม่อยู่ในที่ประชุม เชิญคุณธรรมบุญ

นายธรรมบุญ ลักพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ธรรมบุญ ลักพลี สำหรับคำแปรญัตติที่กระผมได้แปรไปกับคุณแรมนั้น คุณแรมก็
 ไม่อยู่ แล้วความที่เคยพูดกันก็ใจกว้างให้กระผมได้รับทราบว่าเป็นไปตามของกระผม
 ข้างล่าง เพื่อจะสงวนเวลาของสภา กระผมจะไม่พูดถึงเหตุผลที่กระผมได้รวมแปรญัตติ
 กับคุณแรมด้วย ซึ่งหลักใหญ่ที่ตรงกับของกระผมข้างล่าง แต่ใครมาขยายรายละเอียดให้
 รัศกุนต์ ตรงกับร่างของคณะกรรมการที่แก้ไขคือเนื่องกันไว้ในตอนแรก เหตุผล
 ในคำขอแปรญัตติของกระผมเองนั้น ก็เนื่องจากเหตุผลความมาตรา ๑๑ ที่เคยพูดมา
 คือ ผู้พิพากษาจะมีผู้พิพากษาอยู่ ๒ ประเภท คือผู้พิพากษาทั่วไป ผู้พิพากษาของ
 กระทรวงยุติธรรม แล้วผู้พิพากษาสมทบ ส่วนศาลนั้นจะอยู่ที่กระทรวงยุติธรรมตามที่
 ร่างอยู่ แต่ส่วนผู้พิชิตชอบก็จะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกับรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิชิตชอบรักษาการตามกฎหมาย ดังนั้นด้วยบุคคลที่จะเข้า
 มาจึงควรจะต้องมาจากฝ่ายอื่นซึ่งนอกเหนือจากฝ่ายของศาล ทั้งนี้เพื่อในการพิจารณา

ปัญหาในเรื่องนี้ได้รับความละเอียดครบถ้วนและรัดกุมตรงกับเหตุการณ์สภาพการณ์ หรือ
 เงื่อนไขที่เป็นไปในบ้านเมืองเกี่ยวกับทางบ้านสงฆ์ ทางบ้านเศรษฐกิจ และทางบ้าน
 ปัญหาจิตวิทยาต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมถึงใจขอแปรญัตติว่า นอกจากที่
 จะเป็นผู้พิพากษาของศาลแรงงานที่ไต่ทรงพระกรุณาไปรทเกล้า ๆ แยกตั้งจาก
 ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการซึ่งเป็นไปตาม
 ร่างเดิมของรัฐบาลแล้ว กระผมได้เพิ่มเติมว่า "หรือบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ" และอ่านต่อไป
 ตามร่างของรัฐบาล "และเป็นผู้มีควมรู้ความเข้าใจในปัญหาแรงงาน" และเพิ่ม
 ของกระผมขยายความออกไปว่า "ทั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้"
 ซึ่งอันนี้กระผมเอาสารจากพอร์มกฎหมายทั่ว ๆ ไป ของรัฐบาลเองในเรื่องอื่น ส่วน
 รายละเอียดที่กระผมขอประทานอนุญาตท่าน (๑) มีอายุไม่น้อยกว่า ๔๐ ปี อันนี้
 เพื่อให้อยู่ในเกณฑ์เหนือจากเกณฑ์ของข้าราชการตามที่ระเขามาแต่แรก (๒) มี
 คุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการตุลาการไต่ตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องระเบียบข้าราชการ-
 ฝ่ายตุลาการ เว้นแต่เรื่องพันความรู้และการเป็นสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา ก็
 เพื่อจะให้ไม่มีคุณสมบัติไม่น้อยกว่าข้าราชการตุลาการตามกฎหมาย (๓) เป็นหรือเคย
 เป็นหรือประกอบวิชาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ก. เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการ
 ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้
 พิพากษาที่หัวหน้าศาล ก็เช่นเดียวกัน ถึงแม้จะเป็นบุคคลภายนอกแต่ก็เคยเป็นผู้พิพากษา
 มาแล้วและมีศักดิ์ศรีสมกับตำแหน่งนี้ ข. เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยและได้
 เคยทำการสอนวิชากฎหมายแรงงาน วิชาแรงงาน และแรงงานสัมพันธ์หรือวิชาอื่นที่
 เกี่ยวข้อง และดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ อันนี้เป็นเกณฑ์
 แสดงถึงคุณสมบัติคุณวุฒิและศักดิ์ศรีในฐานะที่เป็นผู้ทรงคุณทางวิชาการ และทาง
 ประสบการณ์ เพราะว่าการที่จะดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ไต่กันนอกจากต้องเป็น
 ข้าราชการชั้นพิเศษและเคยรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี ยังต้องมีคุณสมบัติ

LIRT

อย่างอื่นซึ่งไม่น้อยกว่าวุฒิภาษาและต้องผ่านการกลั่นกรองหลายชั้นทั้งระดับของหน่วย
งานที่มหาวิทยาลัยจนถึงทบวงและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ต้องผ่านไปโดยสำคัญ
ตาม ค.ร.ม. ขึ้นไป เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าอันนี้กับคุณสมบัติไม่น้อยกว่าวุฒิภาษา
ระดับหัวหน้าศาลหรืออธิบดีภาคควมชำ เพราะศาสตราจารย์ดำรงตำแหน่งชั้น ซี. ๑๐
ถึง ซี. ๑๑ ค. เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
การฝ่ายอัยการ และเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษ อันนี้ก็เช่นเดียวกันจะ
เห็นได้ว่าบุคคลที่มาจากภายนอกนั้นก็ตาม เรื่องเหล่านี้เป็นบุคคลที่อยู่ในวงการยุติธรรม
อยู่ในวงการตุลาการและอัยการ ซึ่งอัยการนี้ตามตำแหน่งนั้นก็เทียบเท่าหัวหน้าศาลเป็น
อย่างน้อยอยู่แล้ว ง. เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการพลเรือนในทบวงการ เมืองหัวหน้า
ที่เกี่ยวกับแรงงานหรืออุตสาหกรรม และเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดี หรือ
เทียบเท่า อันนี้ก็เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าแม้จะไม่ใช่มุขมนตรีอยู่ในวงการยุติธรรมแต่
ก็อยู่ในวงการราชการบ้านเมืองที่ต่องมีตำแหน่งและศักดิ์ศรีพอสมควร ก็ไม่ต่ำกว่า
รองอธิบดีหรือเทียบเท่า จ. ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายโดยมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญา
ตรีทางนิติศาสตร์หรือรัฐศาสตร์และเป็นหรือเคยเป็นกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือมี
ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการแรงงานสัมพันธ์ ทั้งด้านเงื่อนไขและระยะเวลา
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อันนี้เห็นได้ว่าไม่ใช่มุขมนตรีซึ่งอาจจะนอกเหนือจาก
ประเภทที่กล่าวมาแล้ว แต่ต้องมีความรู้ทางวิชาการก็ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์
หรือรัฐศาสตร์ แล้วต้องมีประสบการณ์ทางด้านแรงงานโดยตรง ก็เป็นหรือเคยเป็น
กรรมการแรงงานสัมพันธ์หรือมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการแรงงานสัมพันธ์ซึ่ง
อันนี้แม้จะเห็น ๆ จะเป็นทางอ้อม แต่ก็ไม่มีข้อกำหนดจำกัดไว้ว่า ทั้งด้านเงื่อนไขและ
ระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง อันนี้มันเองที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
อาจจะกำหนดให้หนักแน่นอย่างไรก็ได้ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ถ้าเห็นสมควรอย่างไรก็กำหนดให้หนักศักดิ์ศรีอย่างไรก็ได้ เพราะฉะนั้นบุคคลประเภทนี้

ไม่ประสบความสำเร็จความรู้ทางวิชาการ แต่ในเรื่องนี้เป็นปัญหาละเอียดอ่อนเกี่ยวกับบ้านเมืองเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ซึ่งต้องการเวลา ผู้พิพากษาอาจจะสอบเทียบแล้วผ่านการอบรม แต่ในเวลาในการพัฒนาความรู้สถิตยศาสตร์ที่ให้ความสนใจยิ่งรู้ถึงความ - ต้องการของแรงงานเหล่านี้มาก จะต้องมีบุคคลเหล่านี้เข้าไปช่วยเป็นที่เลี้ยงเป็นเครื่องมือประกอบอีกทางหนึ่ง เหมือนกับเครื่องบินที่มันนั้นแม้จะมีเครื่องขึ้น แต่ก็ยังมีอากาศที่จะผลักดันขึ้นไปให้ขึ้นไปไม่ถึงแก่สควหาท มิฉะนั้นเครื่องบินนั้นอาจจะไม่ขึ้นได้ คุณต้องการถึงแม้ว่าเครื่องจะดีอย่างไรก็ตาม กระบะก็เปรียบเทียบกับอานนั้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ต่อไป
เป็นการสงวนค่าแปรวัติของคุณแสง พุทธสถิตย์

(นายแสง พุทธสถิตย์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณแสง ไม่อยู่ในที่ประชุม ขอสงวนค่าแปรวัติที่เป็นอันว่าตกไป ต่อไปเป็นการสงวนความเห็นของกรรมาธิการ คือคุณไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (กรรมาธิการ) : ทำเนียบประธานสภาที่เคารพ กระผม ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ขอสงวนและสนับสนุนขอเสนอของอาจารย์ธรรมบุญด้วยเหตุผลถ้าจะกล่าวโดยสรุป ๕ ประการด้วยกัน คือ

ประการที่ ๑ การมีกฎหมายบังคับทั้งศาลแรงงานเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อพิพาทแรงงานระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างระงับไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของทั้งสองฝ่าย ซึ่งจะช่วยให้ฝ่ายนายจ้างกับลูกจ้างนั้นสามารถทำงานร่วมกันต่อไปได้ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการพิพาทที่ทำให้ฝ่ายนายจ้างกับลูกจ้างนั้นทำงานร่วมกันไม่ได้ ก็เป็นคำพิพากษาแก่ชีวิตและวันจัญไปแล้วทั้งสองฝ่ายไม้อาจที่จะกลับมาสู่สภาพเดิม

ประการที่ ๒ คำว่า "ศาลแรงงาน" ไม่ใช่ตัวตั้งหรือว่าหน่วยงาน
 แต่หมายถึงตัวผู้พิพากษา การที่ศาลแรงงานขึ้นเป็นพิเศษนั้นก็เพื่อที่จะไขว่คว้าคดี
 เหมาะสมในการที่จะพิจารณาพิพากษาคดีแรงงานและบุคคลที่เหมาะสมในการพิจารณา
 คดีแรงงานนั้นต้องเป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์และความเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริง
 จริง จึงจะสามารถให้ความเป็นธรรมและวินิจฉัยได้ถูกต้อง กระผมขอเรียนว่า ปัญหา
 แรงงานนั้นถ้าจะเปรียบกับโรคก็เหมือนกับโรคหัวใจ ผู้พิพากษาทุกคนสามารถที่จะ
 รักษาโรคหัวใจได้ แต่โรคหัวใจซึ่งเป็นโรคที่มีลักษณะพิเศษนั้น ถ้าเราไขว่คว้าคดีที่เป็น
 เชื้อหวัดหวัดโรคหัวใจที่แท้จริงเป็นผู้ทำการรักษาแล้วคงเกิดการนำคดีแล้วก็จะ
 ทำให้ปัญหาที่อาจจะเรื้อรังต่อไปหรือปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของประเทศ
 นั้นก็ลดน้อยลงและก่อให้เกิดความสัมพันธันต์ในทางแรงงาน

ประการที่ ๓ คือการพิจารณาคดีแรงงานนั้นไม่เหมือนกับคดีแพ่งหรือ
 คดีอาชญากรรมเท่าในหลายเรื่อง ไม่ใช่พิพากษาคำความหมายเช่นในเรื่องของคำร้องจะเป็น
 อย่างไร สวัสดิการที่ให้จะเป็นการเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ หรือที่บัญญัติอยู่ใน
 พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ มาตรา ๑๒ ว่าการกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้
 ลูกจ้างไม่สามารถทำงานต่อไปได้ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมหรือว่าการที่
 นายจ้างจะเลิกจ้างลูกจ้างตามมาตรา ๑๓ เพราะเหตุที่ลูกจ้างละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา
 ๓ วันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร คำว่าการกระทำใด ๆ อันเป็นผลให้
 ลูกจ้างไม่สามารถทำงานต่อไปได้หรือว่าเหตุอันสมควรแค่นั้นเพียงไร ไม่ใช่เรื่อง
 ของปัญหาข้อกฎหมาย แต่เป็นเรื่องของปัญหาความเข้าใจทางแรงงานอย่างแท้จริง

ประการที่ ๔ ในการพิจารณาเกี่ยวกับข้อเรียกร้องต่าง ๆ ของฝ่าย
 ลูกจ้าง เช่นลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมหนึ่งเรียกร้องขอค่าแรงงานเพิ่มขึ้น ๑๐
 บาท ถ้าศาลพิพากษาไปว่าให้เพิ่ม ๑๐ บาท แต่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อลูกจ้างใน
 อุตสาหกรรมประเภทนั้นเกิดขึ้นมาได้ เพราะเหตุที่ว่าลูกจ้างอันซึ่งทำงานเหมือนกัน

LIRT

อย่างเดียวกันก็ยอมประสงค์ที่จะไต่รับค่าจ้างแรงงานเท่ากันก็จะเกิดปัญหาข้อพิพาทติด
 ตามมาแม้ว่าข้อพิพาทนั้นจะผูกพันเฉพาะคู่กรณีก็ตาม แต่ผลจะกระทบไปถึง เศรษฐกิจ
 และสังคมเป็นส่วนรวมและสำหรับข้อพิพาทข้าราชการยกรรมนวุฒ โศกกำหนดคุณสมบัติความ
 มาตรา ๑๓ นั้น ธรรมดาที่กลัวออกจะสูงไปสักหน่อย แต่กระผมเห็นด้วยว่าเป็นการ
 ป้องกันไม่ให้บุคคลภายนอกจะมาเป็นผู้พิพากษาได้ระโศกขามขึ้น เพราะเหตุที่ว่า
 เงินเดือนของผู้พิพากษาอยู่ในอัตราค่อนข้างสูง เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะเข้ามาเป็นผู้
 พิพากษาในศาลแรงงานจึงต้องเป็นบุคคลที่มีศักดิ์ศรีและมีประสบการณ์ที่ไกล เคียงกัน
 คือผ่านการทำงานในตำแหน่ง ๆ และมีประสบการณ์ทางศาลแรงงานอย่างมากมาย

ประการสุดท้ายถ้าจะกล่าวถึงว่าคนภายนอกจะมาเป็นผู้พิพากษาในศาล
 แรงงานไม่ได้ กระผมขอแย้งโดยเหตุผลที่ว่า รัฐธรรมนูญที่ผ่านสภานี้ในมาตรา ๑๓๕
 ได้บัญญัติว่า "การแต่งตั้งและการให้ผู้พิพากษาหรือตุลาการ ในศาลอื่นนอกจากศาล
 ยุติธรรมและศาลทหารพ้นจากตำแหน่งตลอดจนอำนาจพิพากษาคดีและวิธีพิจารณาของ
 ศาลดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลนั้น" กฎหมายรัฐธรรมนูญก็
 เปิดช่องที่จะให้บุคคลที่ไม่ใช่ข้าราชการตุลาการมาเป็นผู้พิพากษาในศาลอื่นนอกจากศาล
 ยุติธรรมได้อยู่แล้ว เพราะศาลแรงงานไม่ใช่ศาลยุติธรรม

สำหรับข้อกังขาอย่างอื่นที่ว่าคนภายนอกจะไม่เข้าใจวิธีพิจารณาคดีเพียง
 พอหรือว่าศักดิ์ศรีไม่คู่ควรอะไร เหล่านั้น กระผมอยากจะขอฝากให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 และสภานิติบัญญัติพิจารณา เพราะเหตุอย่างท่านอจารย์ยกรรมนวุฒกล่าวว่า คนที่จะมา
 เป็นผู้พิพากษาได้มันจะต้องผ่านการ เสนอของรัฐมนตรีแล้วก็ผ่านการพิจารณาของ ก.ค.ค.
 คือ กรรมการข้าราชการตุลาการอยู่แล้วซึ่งกรรมการข้าราชการตุลาการย่อมจะของ
 พิจารณาถึงความเหมาะสมว่าบุคคลนั้นมีคุณสมบัติความรู้ความสามารถ และมีศักดิ์ศรี
 สมควรที่จะเป็นผู้พิพากษาในศาลแรงงานหรือไม่ ถ้าเห็นว่าสมควรก็จะมีกรรมการแต่งตั้ง
 บุคคลภายนอกเข้ามาเป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานได้ เพื่อที่จะให้ปัญหาแรงงานนั้นได้

ระงับไปโดยบุคคลซึ่งมีความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงและถาวร ระงับไม่ให้มีผู้ที่จะ
ติดตามต่อมาได้เกิดขึ้นอีกด้วย กระผมจึงขอฝากทางสภานี้ได้ไปปรึกษาร่าง

สำหรับข้อที่กระผมขอเพิ่มเป็นอีกวรรคหนึ่งในร่างของท่านอาจารย์ธรรมบุญ
ที่ว่า "ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาของศาลแรงงานให้ได้รับ
เงินเดือนไม่ต่ำกว่าสามหมื่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ" ก็เพื่อ
จะป้องกันมิให้มีการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือว่าค่าแห่งของผู้พิพากษาศาลแรงงาน
ต่ำไปกว่านั้น เพราะมีอยู่แล้วจะเป็นการลดชั้นระดับของบุคคลซึ่งจะเป็นผู้พิพากษาศาล
แรงงานซึ่งเคยเป็นบุคคลระดับอธิบดีแล้วลงไป กระผมขอกราบเรียนท่านนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา : กรรมการ
อีกท่านหนึ่งที่สงวนความเห็นไว้คือ คุณไพศาล ชวชัยนันท์ ขอเชิญคุณไพศาลครับ

นายไพศาล ชวชัยนันท์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านกรรมการก็ท่านสมาชิกผู้ปฏิบัติที่ใดในเหตุผลและอุปมาอุปไมยทุกสิ่งทุกอย่าง -
พร้อมมูลอยู่แล้ว กระผมจึงขอแต่เพียงให้ความสนับสนุนความดีเห็นทั้งสองท่านสุดท้าย
เมื่อนี้ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา : กรรมการ
อีกท่านหนึ่ง คุณคดียังไม่มา คุณชาย ธรรม ก็ไม่อยู่เสียแล้ว มีคุณธรรมบุญ เสนอ
เพิ่มเป็นมาตรา ๑๓ ทวิอีกตอนหนึ่ง จะพูดเลยเถิดหรือไม่ครับคุณธรรมบุญ

นายธรรมบุญ ลีพิล : ขอพระคุณครับ คือสำหรับมาตรา ๑๓ ทวิ
นั้น กระผมได้ถือหลักจากมาตรา ๑๓ นั้นเอง แล้วกระผมใคร่กราบเรียนเพิ่มเติมคือ
เนื่องกันว่า สำหรับในเรื่องมาตรา ๑๓ นั้นถ้าอ่านย้อนไปถึงมาตรา ๑๒ ซึ่ง
คณะกรรมการได้แก้แล้วทางสภานิติฯ ท่านให้ตามร่างของคณะกรรมการแล้ววาง
ท่านอาจะแสดงใจว่าถ้ายอมรับมาตรา ๑๓ คือไปขยายความว่า ผู้พิพากษานั้นควรจะได้
ได้แก่บุคคลเหล่านี้ด้วย จำนวนนี้ถ้าเขาไม่ย้ายละเท่า ๆ กันก็อาจจะไปทำให้อ่าง -

พิจารณาจากคดีซึ่งทำในรูปองค์คณะนี้ให้ผู้ที่พิพากษาจากกระทรวงยุติธรรมต้องเสียเปรียบ เพราะมีเป็นเพียงส่วนเดียว แต่จะมีผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและผู้พิพากษาสมทบฝ่ายลูกจ้างจำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กันเข้าไป กระผมอยากจะกราบเรียนขยายไว้เพื่อให้มาปรึกษามาตรา ๑๓ ทวี ว่าในมาตรา ๑๒ นั้นเองก็เขียนไว้ในศาลแรงงานให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะกำหนดโดยความเห็นชอบของสภาผู้พิพากษาในกระทรวงยุติธรรมนั้นอาจจะกำหนดใหม่ - จำนวนมากพอที่จะ ประธานโท โทเสียงข้างมากคือ โทประโยชน์จากวิธีที่เรียกว่า มาจอร์ริทีรูล (Majority rule) โท ก็สามารถโหวตโทเสียงข้างมากก็ได้ อย่างเช่นที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๒ ว่า "โดยเฉพาะผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและผู้พิพากษาสมทบฝ่ายลูกจ้างใหม่จำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน" นั้น ถ้าให้มีข้างละคน ทางโน้นก็อาจจะตั้งมา ๕ คนก็ได้เป็น ๕ คน หรือตั้งมา ๓ คนเป็น ๓ คนก็ได้ อันนี้ จะไม่มีความเสียเปรียบได้เปรียบเทียบกัน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนไว้เป็น เหตุผลด้วย

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ประกอบมาตรา ๑๓ ที่โยงมาถึงมาตรา ๑๓ ทวี ก็โดยตามมาตรา ๑๒ นั้นเอง โทยอมรับแล้วว่าผู้พิพากษานั้นให้มีผู้พิพากษาสมทบฝ่าย นายจ้างโทและผู้พิพากษาสมทบฝ่ายลูกจ้างโท เพราะฉะนั้นผู้พิพากษาสมทบฝ่ายลูกจ้าง กับฝ่ายนายจ้างนี้โดยปกติก็คงไม่ใช่เป็นผู้พิพากษาในกระทรวงยุติธรรมเป็นแน่ ตาม เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๒ ต้องเป็นคนนอก เพราะฉะนั้นนายจ้างกับลูกจ้างจะไป เสนอชื่อผู้พิพากษาในกระทรวงยุติธรรมเอง ทำบัญชีขึ้นไปก็จะถูกระงับอยู่ เมื่อนักตั้ง ครองที่จำนวนนั้นจะเห็นได้ว่าเมื่อมี ๒ ฝ่าย คือผู้พิพากษารวมคาบกับผู้พิพากษาสมทบ ผู้พิพากษาสมทบนั้นจะมาจากฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง เพราะฉะนั้นตามเจตนารมณ์ของ มาตรา ๑๒ จะเห็นได้ว่าต้องเป็นผู้พิพากษาซึ่งตั้งมาจากคนนอก เพราะถ้าเป็นผู้ พิพากษาซึ่งให้นายจ้างกับลูกจ้างไปเลือกจากผู้พิพากษาในกระทรวงยุติธรรมแล้ว -

กระผมว่าคงไม่เหมาะสม เพราะว่านายจ้างหรือลูกจ้างไปดูแลทำบัญชีขึ้นมา แล้ว
 เสนอไป บัญชีนี้ถ้าเกิดทุกกันตรง ๆ ว่าเป็นเรื่องซึ่งแล้วกันเองกัน เกิดนายจ้างกับ
 ลูกจ้างมองไปคนละด้านแล้วก็ไปบัญชีออกมา ผู้ที่ไม่อยู่ในบัญชีอาจจะไม่ทันคักไม่คักกัน
 หรือผู้ที่อยู่ในบัญชีนั้นทานใ้รับเลือกในภายหลังก็อาจจะไม่ทันคักที่ไม่คักก็ได้อีก ดังนั้นจึง
 จำเป็นต้องตั้งจากข้างนอก เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑ ที่กระผมกราบเรียนไว้ก็เพื่อให้
 รับกับมาตรา ๑๒ และให้ใ้บุคคลที่สมควรจากข้างนอก และเมื่อมาถึงมาตรา ๑๓ ที่
 เกี่ยวกับเรื่องจำนวนเช่นเดียวกัน ซึ่งสองกต้องกันมา กล่าวคือตามร่างที่กระผมได้
 เสนอเพิ่มเติมไปก็คือว่า "ผู้พิพากษาศาลแรงงานซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่ง
 ตั้งจากบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย -
 ตุลาการต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้พิพากษาศาลแรงงาน ซึ่งทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
 การตุลาการ และใ้หน้ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 กับวินัยมาใ้บังคับใ้โดยอนุโลม" จะเห็นได้ว่าทั้งสองฝ่ายนั้นเองจะตั้งและการแต่งตั้ง
 ขึ้นมาก็ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม คือว่าไม่ใช่ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้า
 หากว่าจะมีท่านผู้ใ้ที่อุยวงการยุติธรรมคิดว่า ผู้ใ้ที่ใ้รับการแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก
 ไปเป็นผู้พิพากษารวมกับผู้พิพากษานั้น คือเราไม่พูดถึงเหตุผลที่กราบเรียนมาแล้วว่า
 ความจริงก็คือบุคคลในวงการยุติธรรม วงการอัยการและวงการที่ทางวิชาการกฎหมาย
 ที่นี้คักก็คักพอสมควรแล้ว ถึงอย่างไรก็ตามจำนวนเขาก็ไม่มาก มีหนึ่งในสามหรือจะ
 มากกว่าหนึ่งในสามก็ทนน้อย เพราะฉะนั้นจำนวนผู้พิพากษาที่มาจากกระทรวงยุติธรรม
 ยังมีน้ำหนักอยู่มากนั่นเอง คือเป็นแกน พวกนี้เขาไปเพาขี้เป็นเหลี่ยมเหมือนอย่าง
 ที่กราบเรียนแล้วว่าเป็นเครื่องพุงให้เรอขึ้นที่เครื่องใ้กันขึ้น เครื่องนี้เมื่จัสสมัยใหม่
 เท่านั้นเอง อันนี้ช่วยให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งอาจจะเป็นผู้พิพากษา ผ่านการ
 คักเลือกมาความชันตอนใ้เป็นหัวหน้าศาล ใ้เป็นข้าราชการตุลาการระดับสูงที่เขา

LIRT

มาเป็นผู้พิพากษา รงงานซึ่งอาจจะโดยหวัคิ เรียนเก่ง แต่ขาดประสบการณ์ทัศนคติ
 ทางปัญหาเหล่านี้ก็มีผู้พิพากษาสมาทบ เขาไปช่วยอีกทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะ
 เห็นได้ในจำนวนนั้นไม่ว่าวิถกและยิ่งกว่านั้นคอนท่ายของกระแวมก็ยิ่งบอกกว่า ให้นำ
 กฎหมายว่าควยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยมาไข่มังคัม โดย
 อนุโลม เพราะฉะนั้นพวกเหล่านี้ก็คงอยู่ภายใต้กฎหมายข้อมังคัมวิธิปฏิบัติเช่นเดียวกับ
 ข้าราชการตุลาการอื่น ๆ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ในเรื่องนผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง เขาไปนอก
 จากวาระมีคุณสมบัติ มีประสบการณ์ มีวิชาการ ไม่นอบกว่าผู้พิพากษาแล้วจึงคงจ่ากั
 ด้วเองอยู่ภายใต้ข้อมังคัมเช่นเดียวกับผู้พิพากษาธรรมกาหวัคิไปควย เพราะฉะนั้น
 มาตรา ๓๓ หวัคิ กระแวมจึงกรวยเรียนเสนอเพื่อระกอบกัยการเสนอหลักกัไว้ในเรื่อง
 ที่ตั้งผู้พิพากษาสมาทบจากบุคคลภายนอกเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๒ และผลงานเป็น
 ไม่ใคควยก็ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ทนถึง
 ความเห็นของกรรมาธิการส่วนใหญ่ที่ไม่เห็นควยละครับ เชิญกรรมาธิการ

นายจิติ ติงสภทีย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ทานประธาน
 ที่เคารพ ปัญหาที่มีทานสมาชิกแปรญัตติเอาไว้ในมาตรา ๓๓ หลายความเห็น
 คณะกรรมาธิการ เองก็แตกทางกัน แต่ที่ตกลงออกมาตามร่างนี้ก็เป็นความเห็นรอง
 กรรมาธิการส่วนมาก เป็นไปคามร่างของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลคงจะได้พิจารณาแล้วว่า
 ควรจะมีผู้พิพากษาอย่างไร ถึงใค้ออกร่างมาอย่างนี้ ตามที่กระแวมใค้เรียนตั้งแต่เริ่ม
 แรกว่า ศาลแรงงานตามรูปที่ออกมาเป็นร่างในขณะนั้น ต้องเข้าใจว่าเป็นแค่เพียง
 ชั่วคราวเท่านั้น ในระยะเริ่มต้นไม่มีเขียนไว้ในนี้จริงแต่เป็นร่องนินนอบของ เป็น -
 อย่างนั้น เพราะถ้าทุกคนตามหลักวิชาแล้วไม่มีปัญหาเลยว่า ศาลแรงงานไม่ใช่ศาล
 ธรรมดา สำหรับในต่างประเทศเขาไม่ถือว่าเป็นศาลธรรมดา ของเรามีข้อล้าบาท
 อยู่นิดหนึ่ง คือว่าไม่มีศัพท์ท่อนที่จะไปใค้เรียกศาลซึ่งไม่ใช่ศาลธรรมดาอย่างเดียวกันเรา

เรียกกันอะไร ๆ ก็เรียกศาลทั้งนั้น อย่างศาลอำเภอก็เรียกศาลอำเภอ ศาลที่คืนเรา
ก็เรียกศาลที่คืน เราไม่มีคำอะไรที่จะไปเรียกให้เหมือนกับในต่างประเทศ เขาที่เขามีก
อีกคำหนึ่งสำหรับเรียกอย่างที่เราเรียกว่าศาลแรงงานเขาจะเรียกอีกอย่างหนึ่ง เขา
ไม่ใช่คำว่า "ศาล" นี่ก็เป็นที่ยอมรับแล้วคณะกรรมการก็รับรู้ความเป็นจริงข้อนี้ -
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเท่าที่ออกมาตราร่างนี้ก็เป็นที่เข้าใจว่าเป็นการชั่วคราวเท่า
นั้นเอง คือในระยะเริ่มแรกที่ศาลแรงงานขึ้นมาโดยลักษณะที่ว่าเปลี่ยนจากวิธีการที่
ให้ไปขึ้นศาลแพ่งอย่างในปัจจุบันนี้ เราใช้วิธีการบางอย่างเขาไปเพื่อจะแก้ไขปัญหาให้
ได้รับผลดีขึ้นเท่าที่จะทำได้ในขณะนี้เท่านั้นเอง ข้อนี้กระผมคิดว่าอย่าลืมหาเราไปใส่
อะไรต่ออะไรมากมายแล้วเดี๋ยวจะเลยกลายเป็นว่าไม่เป็น เรื่องที่สมควรจะทำในขณะ
นี้ คือไปเมื่อถึง เวลาที่เวลานี้ก็อย่างที่ใคร่เรียนตั้งแต่ต้นว่าต่อไปคงจะมีการพัฒนากรม -
แรงงานขึ้นไปให้ถึงขนาดที่จะทำงานในเรื่องแรงงานได้เรียบร้อยขึ้น เมื่อถึงเวลา
นั้นแล้วศาลแรงงานไม่มีปัญหาคงจะต้องออกจากกระทรวงยุติธรรมไป แล้วคงจะไป
ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เกี่ยวกับกิจการแรงงาน โดยเฉพาะ แนนอนที่สุดต้องเป็นอย่างนั้น
แล้วผู้พิพากษาที่จะมาพิจารณาในศาลแรงงานขณะนั้นคงจะเป็นผู้พิพากษาอีกแบบหนึ่ง ผู้
พิพากษาศาลธรรมศาลาจะมีใคร เป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานหรือไม่ คงจะต้องแล้วแต่
ลักษณะและคุณสมบัติซึ่งจะมีอยู่ในกฎหมายว่าด้วยศาลแรงงานที่จะตั้งขึ้นมาในขณะนั้นข้อ
นี้เป็นข้อสำคัญของกรมการสวนมากจะลึกลงไปในขณะนั้นต้องใช้ผู้พิพากษาแบบใหม่ไป -
พลางก่อน ที่ในขณะนั้นข้อที่ควรจะต้องแก้ไขอย่างไร เราก็ใส่ลงไปในส่วนที่มานี้เราบอก
ว่า ผู้พิพากษาที่จะมาพิจารณาในศาลแรงงานนั้นต้องมีความเข้าใจในเรื่องแรงงานพอ
สมควรอะไรพวกนี้เป็นต้น แล้วเราก็มีวิธีการที่เอาผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้าง ฝ่าย
ลูกจ้าง เขามานั่งด้วย โดยมีจำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน ก็หมายความว่าผู้พิพากษา
ธรรมดาคนหนึ่งซึ่งเราบอกว่าต้องเข้าใจในปัญหาแรงงานและต้องมีผู้พิพากษาสมทบฝ่าย
นายจ้างคนหนึ่ง ลูกจ้างคนหนึ่ง ผู้พิพากษาธรรมดาคนหนึ่ง หมายความว่าแต่ละฝ่าย

ทางฝ่ายผู้พิพากษาย้ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง ก็จะมีเข้ามาพิจารณาคนที่ฝ่ายละหนึ่งคน
 เท่า ๆ กัน เพื่อจะได้ไม่เอาแต่เพียงชอกกฎหมายเด็ดขาดลงไป ก็หาทางจะให้มีการ
 ประนีประนอมหรืออย่างที่ยกกว่าทัศนคติเพื่อให้ นายจ้าง ลูกจ้างทำงานต่อไปได้
 เข้าใจกันดี แก้ปัญหาด้วยวิธีที่วางเสนอเขามานั้น ส่วนที่จะไปมีผู้พิพากษาเข้ามาอีก
 แบบหนึ่งนั้นคงคิดว่าสมควรจะทำหรือไม่ ความที่เสนอเขามานั้นจะมีผู้ทรงคุณวุฒิ
 ต่าง ๆ นานา เขามาเป็นผู้พิพากษาได้หลาย ข้อนี้แหละครับต้องนึกว่า ถ้าหากท่าน
 เหล่านั้นเข้ามาเป็นผู้พิพากษาแล้วจะเกิดผลอย่างไรขึ้นมาบ้าง คนที่เป็นผู้พิพากษา
 ขึ้นมาจนกระทั่งจะไปเป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานไต่ถาม คงจะต้องมาประสังการณ
 พอสมาครใน เรื่องที่จะพิจารณาฟังข้อเท็จจริงอย่างไรพวกนี้ ไม่ใช่ว่าเป็นอาจารย์อยู่
 ในมหาวิทยาลัยหรืออะไรพวกนั้นก็จะมีประสังการณเพื่อที่จะทำงานไต่ถามก็ต้องมีการถกถา
 ปฏิบัติมาพอสมควร เหมือนกัน ที่นี้ถ้าหากว่ามีผู้พิพากษาสองพวกไปรวมอยู่ในกระบวน-
 ยุติธรรมด้วยกัน ความรู้หรือความชำนาญประสังการณที่ขึ้นมาต่างกัน ผลที่จะตัดสินคดี
 ออกมา อาจจะไม่แตกต่างกันไป แล้วแต่ความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายที่มีประสังการณมากได้
 ที่นี้ถือว่าใหญ่พิพากษารวมความเป็นที่เสี่ยงไปก่อน ก็ต้องเข้าใจว่าในคดีแรงงานนั้น
 ในศาลชั้นต้นใหญ่พิพากษาคณะเดียว ไม่ใช่ไปนั่งมีเพื่อนมาอีกคนหนึ่งจะได้ไปช่วยกันไต่-
 คัดหนึ่งนั้นผู้พิพากษาคณะเดียวเท่านั้นเอง แล้วผู้พิพากษาสมาทบกับฝ่ายนายจ้างและฝ่าย
 ลูกจ้าง เขาไปนั่งร่วมกันเป็นสามคน ไม่ใช่มีผู้พิพากษารวมศาลสองคนสามคนเขาไปนั่ง
 ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นจะเป็นที่เสี่ยงกันไม่ได้ ต่างคนต่างตัดสินกันไปตามความ
 เห็นของตัว นี่ละครับจะทำให้เกิดข้อแตกต่างกันไป ในคดีคนละเรื่องก็ได้ ไม่ใช่เรื่อง
 ที่ควรจะเอาเข้ามาใช้ในขณะนั้น นี่ประการหนึ่ง ที่นี้ข้อที่นำคดีออกอย่างก็คิดว่าถ้าจะ
 มาเป็นผู้พิพากษานั้นจะต้องมาวิธีการอะไรทำอะไรมามากมายหลายอย่างถ้าจะเอา
 มาเป็นผู้พิพากษาได้ หมายความว่าผู้พิพากษารวมศาล ที่นี้ในร่างนี้เข้ามาโดยไม
 ต้องมาขึ้นก่อนอย่างผู้พิพากษารวมศาลว่าเป็นจะต้องมี เช่นอย่างว่าของเคยเป็น

โหมเตย เป็นที่มาแล้ว กว่าจะเลือกมาเป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานก็คงต้องนั่งชานชาลา
 หนึ่ง น้อย่างนั้นก็คล้ายกับว่าใคร เขมกระสมักเป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานได้ โดยไม่ต้อง
 ผ่านวิธีการของผู้พิพากษาศาลธรรมดา นักข่าวคิดเหมือนกันว่าถ้าเราเข้ามาโดยวิธีนั้น
 ถูกต้องหรือไม่ ผ่าน ก.ต. ก็จริง แต่คุณสมบัติของทำไม่เหมือนกัน แล้วกับออก
 จะคงใจกับความเห็นของ ก.ต. ด้วย ในร่างก็มีกำหนดไว้ว่า อย่างน้อยต้องไม่
 น้อยกว่า ๑ ใน ๑๑ ะไรนี้ คือกลัวเขาจะไม่ตั้งคนอื่นเป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานจะ
 ตั้งแค่เพียงผู้พิพากษาในกระทรวงยุติธรรมเท่านั้น นี่ก็คิดเหมือนกันว่าเป็นการ
 ถูกผิด ก.ต. เปรียบกันว่าต้องทั้ง ไม่ตั้งไม่ได้ เป็นแค่เพียงว่าห้ามเราจากัดไว้
 เท่านั้นเอง นี่เป็นข้อหนึ่ง คือจากนั้นไปก็มีอีกเรื่องที่ว่าตามเขาที่วางรูปแบบผู้พิพากษา
 พิพากษาที่จะรับมาจากคนอื่นนอกจากผู้พิพากษาธรรมดาเท่านั้น เมื่อเป็นผู้พิพากษาศาล
 แรงงานแล้วอยู่ในขณะเดียวกันผู้พิพากษาทั่ว ๆ ไป อย่างที่วานี้จะอะไรอะไร
 เหมือนกัน มีลัทธิอย่างหนึ่งคือว่าอาจจะโอนย้ายไปเป็นผู้พิพากษาศาลธรรมดา
 ก็คงใจเหมือนกัน นี่เป็นข้อที่คิดเหมือนกัน ว่าเมื่อเป็นไปโดยงานแล้วจะเป็นวิธี
 การที่สมควรหรือไม่ นี่แหละครับปัญหาเหล่านี้เราถึงได้คิดว่าในระยะชั่วคราวเริ่มแรก
 ที่ออกพระราชบัญญัติศาลแรงงานขึ้นมาไม่ควรจะทำอะไรใหม่มากเกินไปดีกว่า
 ศาลธรรมดาโดยเพิ่มอะไรทำอะไรเข้าไปให้มันล้นเกิน แต่ขอทบทวนเขาที่จะมี
 อยาไปไกลเกินไปนัก จนกระทั่งไปเอาผู้พิพากษาประเภทอื่นเขามาอยู่ในกระทรวง
 ยุติธรรมด้วย ซึ่งอาจจะเกิดข้อข้อง อะไรอะไรซึ่งอาจจะถึงมองไม่ได้ในขณะนี้
 ก็มันเป็นเหตุผลที่ควรพิจารณาอีกอย่างคือ ออกว่าในขณะนี้เอาผู้พิพากษา
 ธรรมดาในกระทรวงยุติธรรมร่างมาก่อนดีกว่า ค่อยไปเมื่อถึงเวลาแล้วเป็นไปเองที่จะ
 มีคนอื่นเข้ามาในเรื่องของศาลแรงงานด้วย นี่แหละครับเป็นเหตุผลที่ควรพิจารณา
 ส่วนใหญ่ไม่ขอรับการแปรญัตติเพิ่มเติม เสนอขอรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

ครับ เชิญคุณออก

นายออก วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และท่านกรรมาธิการอีก ๒ ท่านที่เห็นด้วยสนับสนุนขอให้เขาผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นผู้พิพากษาด้วย นอกจากเหตุผลที่ท่านผู้ซึ่งเสนอคำแปรญัตติและผู้สนับสนุนโลกกลามาแล้ว กระผมมีเหตุผลที่ใครจะขอเรียนให้สถานที่ประกอบกิจการพิจารณาเป็นการถึงเหตุผลที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านไกรฤกษ์ชี้แจง ท่านประธานคณะกรรมาธิการเองท่านก็ยอมรับว่าลักษณะของศาลแรงงานนี้ไม่เหมือนศาลธรรมดา ไม่เหมือนศาลยุติธรรมที่เราเรียกกันอย่างนี้ ก็เมื่อเป็นเช่นนี้เวลาที่ท่านให้เหตุผลโต้แย้ง และกระผมเข้าใจว่าเป็นเหตุผลของท่านกรรมาธิการอื่นส่วนชวามาก ท่านโต้แย้งท่านมาคำนึงถึงคุณลักษณะ และวิชาชีพของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมคือศาลธรรมดา ท่านเอามาเป็นเกณฑ์ แล้วควยการที่ท่านเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นเกณฑ์ ท่านจึงนำมาแย้งว่าไม่ควรจะให้ผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาเป็นผู้พิพากษาในศาลแรงงาน ท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านไกรฤกษ์ชี้แจงควยความใจกว้างของท่านว่า ความจริงตามลักษณะแล้วไม่มีปัญหาในแง่ของทางวิชาการนั้น ศาลแรงงานสังกัดกระทรวงยุติธรรมอยู่ก็ควรระยะคนเท่านั้นเอง แต่ในที่สุดคงจะคงไปสังกัดอยู่กับส่วนราชการอื่น ซึ่งอาจจะ เป็นกระทรวงหรือทบวงแรงงานก็ได้ เพราะตามลักษณะจะต้องเป็นเช่นนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นมีการยอมรับกันอยู่แล้วว่าลักษณะของศาลแรงงานนั้นมีลักษณะเป็นพิเศษ ไม่ใช่ศาลยุติธรรม ตัวผู้พิพากษาเอง เราจะเอามุขำนำตุลาการกฎหมายและกระบวนการวิธีพิจารณามาใช้ ถ้าใช้ก็ถูกต้อง แต่ถ้ามองว่านำสิ่งเหล่านี้มาใช้มากมาย นั้นแหละครับ เป็นข้อซึ่งเราจะคงพิจารณาว่าอาจจะ เป็นอุปสรรคในบางกรณีในบางครั้งที่ทำให้ความเป็นธรรมแกชอพิพาทเรื่องแรงงาน ทำไมจึงมีความจำเป็นจะต้องมีสิ่งซึ่ง เรียกว่าศาล เฉพาะเรื่องขึ้นมา ก็มีเหตุผลสำคัญอยู่หลายอย่าง เพราะเหตุว่าผู้หาเหล่านี้ เป็นปัญหาซับซ้อน ซึ่งต้องการความรู้ความเข้าใจความ

LIRT

เห็นอกเห็นใจและประสบการณ์ในเรื่องราวต่าง ๆ ในเรื่องเหล่านั้น และประกอบกับ
 คติในเรื่องเหล่านั้นอาจจะมีมาก ถ้าจะไปรื้อชั้นศาลธรรมดาอาจจะได้รับความลำา
 ไม่ได้ผลตามสมควร จะคงมีการพิจารณาข้อขัดแย้งกันโดยรวดเร็ว คัดสินกันโดย
 รวดเร็ว ก็เมื่อเป็นเช่นนี้เราขอมุ่งถึงลักษณะความจำเป็นจึงได้จัดตั้งศาลเฉพาะเรื่อง
 ขึ้นมา อย่างกรณีของศาลแรงงาน เราต้องขอมุ่งต่อไปอีกว่าเราไม่จำเป็นจะต้อง
 เอาบุคคลผู้ซึ่ง เป็นผู้พิพากษาซึ่งท่านเหล่านั้นไม่มีผู้หา กระผมเชื่อในความสามารถ
 ความสุจริตยุติธรรมทุกประการ แต่สิ่งที่ท่านเหล่านั้นขาดความชำนาญเฉพาะเรื่องที่จะ
 ทำการพิจารณา จะเอากระบวนการพิจารณาความอย่าง เกี่ยวสำหรับที่จะมาวินิจฉัยรับ
 ข้อพิพาทเรื่องแรงงานนั้น กระผมคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องแก้การแก้ปัญหาเรื่องแรงงาน
 ในประเทศเรา กระผมจึงเห็นว่าเมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นจริง และลักษณะสภาพ
 ของศาลแรงงานซึ่ง เราจะตั้งขึ้นนี้เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิ ความที่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอไว้ นั้นเขามารวมเป็นคณะผู้พิพากษาคอย กระผมคิดว่า
 ขอแรงของท่านกรรมาธิการส่วนข้างมาก ซึ่งท่านประธานคณะกรรมาธิการได้นำขึ้น-
 มากล่าวว่า เกรงว่าจะทำงานไม่ไถ่นั้น กระผมไม่คิดว่าจะเป็นเช่นนั้น อาจจะมีบุคคล
 ผู้ซึ่งโดยวิชาที่มิได้เป็นผู้พิพากษามา ไม่ได้ผ่านการอบรม ไม่ได้มีประสบการณ์
 มีดลิ่งมา แต่บางคนเหล่านั้นอาจจะได้ศึกษาวิชากฎหมายมา ได้ปฏิบัติงานกฎหมาย
 ในด้านอื่น ๆ มา และมีความรู้เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเรื่องแรงงานด้วย บุคคลเหล่านั้น
 อาจจะทำกรพิจารณาพิพากษาคดีได้ไม่ยิ่งหย่อนกว่า ไต่ผลไม่ยิ่งไปกว่าผู้พิพากษา
 ซึ่งเป็นผู้พิพากษาโดยวิชาที่ขาดออก กระผมเห็นว่าในเรื่องนี้เราน่าที่จะต้องเปิดใจ
 กว้าง เมื่อเราจะจัดตั้งศาลแรงงานขึ้นมาแล้วก็น่าที่จะต้องเปิดรับเอาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรู
 เรื่องดีเกี่ยวกับกิจการด้านแรงงานนั้นมาร่วมเป็นคณะผู้พิพากษาคอย แต่ถ้าวางจะมี
 การตั้งขึ้นมาเป็นผู้พิพากษาโดยวิธีกระบวนการอะไรซึ่งทำให้เกิดความเคลงใจได้
 กระผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ในคำแปรญัตติที่เสนอนั้นก็ได้เสนอวิธีการมาคร่าวๆ เป็นอย่าง

ก็ให้ ก.ค. ใดเป็นผู้รับพิจารณา ก.ค. ย่อมจะต้องทำการพิจารณาแล้วว่านี่ในแง่
ของบุคคลลักษณะ ในแง่ของความไวเนื้อเชื้อใจใด ในแง่ความรู้ทางคานกฎหมายที่จะ
มาใช้ และในคานปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการแรงงาน เป็นผู้รู้หรือไม่ สมควรหรือไม่ที่
จะเป็นผู้พิพากษา ถ้าหากว่าเป็นบุคคลที่ไม่ใช่ ก.ค. ก็ย่อมจะไม่ตั้ง กระผมจึงคิดว่า
ค่าแปรรูปซึ่งมีกรรมวิธีการ ๒ ทานใดสนับสนุนนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สถาบันนี้จะใจ
กว้าง น่าที่จะเปิด แล้วน่าที่จะเสียดสีอยู่กับความรู้สถิตยศาสตร์ศาสตร์คือ ศาลยุติธรรม
ธรรมดา อันนี้ไม่ใช่ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๘๓
ท่านผู้ใดจะให้ความเห็นอย่างไรอีกหรือไม่ครับ

นายอำนาจ อินทสุติ : ทานประธานที่เคารพ กระผม
อำนาจ อินทสุติ กระผมใครขอประธานทราบเรียนว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับค่าแปรรูป
ของท่านกรรมวิธีการและทานสมาชิกผู้มีเกียรติกระผมใครขอเสนอประเด็นพิจารณาคือ

ประเด็นแรกก็คือว่า จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามา
เป็นผู้พิจารณาค่าแรงงาน ทั้งที่ท่านประธานคณะกรรมการใดแข็งแรงไปแล้วว่า -
สำหรับศาลแรงงานนั้นผู้พิพากษาที่จะแต่งตั้ง เป็นผู้พิพากษาประจำศาลแรงงานจะต้อง
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องแรงงาน

อีกประเด็นหนึ่ง เราได้มีบทบัญญัติซึ่งมีผู้พิพากษาสมทบทั้งฝ่ายนายจ้าง
และลูกจ้าง ซึ่งแน่นอนผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างจะต้องเป็นผู้มีความรู้-
ความเชี่ยวชาญในปัญหาแรงงาน กระผมขอยอมรับว่ากระบวนการพิจารณาในเรื่อง
ศาลแรงงานนี้เป็นกระบวนการพิจารณาพิเศษ ซึ่งมุ่งประสงค์ที่จะไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างให้รวมชอมกัน ให้เป็นไปด้วยดีเพื่อที่จะได้ไม่เป็นการขัด
ข้อง แต่อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่จะเข้ามาส่วนเกี่ยวข้องกับศาลแรงงานได้
ในฐานะ เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญ ศาลแรงงานอาจจะเชิญผู้ทรงคุณวุฒินั้นเข้าเป็นพยาน

เชื่อว่ารัฐให้ความคิดความเห็นในปัญหาแรงงานเฉพาะเรื่องใดแล้ว ทางศาลแรงงาน
ก็จะแนะนำความคิดความเห็นนั้น ประมวลเข้ามาเป็นเครื่องประกอบในกรณีข้อพิพาท
ข้อใดประเด็นนั้น ๆ กระผมเห็นว่าในรูปแบบตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานที่
ทางฝ่ายรัฐบาลเสนอมานั้นเป็นรูปแบบที่เหมาะสมแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องนำผู้ทรงคุณวุฒิ
เข้ามาเป็นผู้พิพากษาร่วมด้วย

อีกประเด็นหนึ่งก็เป็นไปในเรื่องระบบอาวุโสของ ข้าราชการตุลาการ
ข้าราชการตุลาการ เขามีระบบอาวุโสกันมาตั้งแต่ เริ่มสอบคัดเลือกเข้ามาและก็ได้เข้า
เข้ามาตามลำดับ ถ้าหากเราจะกำหนดว่าผู้พิพากษาศาลแรงงานจะต้อง เป็นผู้พิพากษา
ชั้น ๔ คือในระดับผู้พิพากษาอุทธรณ์แล้วก็จะต้อง เป็นผู้พิพากษามาประมาณ ๑๐ ปีเศษ
จึงจะเป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานได้ ถ้าหากว่ามีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไปเป็นผู้
พิพากษาศาลแรงงานก็จะเกิดปัญหาในเรื่องการจัดระบบอาวุโสว่า จะจัดเอาระบบ
อาวุโสเข้าไปตรงไหน อย่างไร ประการหนึ่ง

อีกประเด็นหนึ่ง เมื่อท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษา
ศาลแรงงานแล้วก็ย่อมมีสิทธิเป็นข้าราชการตุลาการ ย่อมมีสิทธิที่จะโยกย้ายไปเป็น
ข้าราชการตุลาการตำแหน่งอื่น อธิบดี ผู้พิพากษาศาลภาคหรือผู้พิพากษาศาลฎีกาอะไร
ต่าง ๆ เหล่านี้ได้ จะเกิดความระส่ำระสายในวงการบริหารโดยไม่มีฉัตร กระผม
จึงเห็นว่าร่างในรูปแบบที่ทางรัฐบาลได้เสนอมานั้นเหมาะสมแล้ว และก็เป็นรูปแบบที่
ใช้ได้เพียงระยะชั่วคราว ในกรณีต่อไปภายหน้าถ้าหากว่าเรามีการจัดตั้งศาลแรงงานชั้น
ในหน่วยงานหรือกระทรวงแรงงานก็ อันนั้นก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมที่จะให้ท่านผู้
ทรงคุณวุฒิได้เข้าไปมีบทบาทในศาลเฉพาะเรื่องนั้น

สำหรับปัญหาที่ว่าผู้พิพากษาศาลแรงงานจากผู้ทรงคุณวุฒิ ใ้รับการ
กลั่นกรองจากกรมการตุลาการนั้น อันนี้ก็ต้องที่ท่านประธานคณะกรรมการตุลาการไทยเรียน
ชี้แจงแล้วว่า ถ้าหากเราบัญญัติในกฎหมายก็เท่ากับเป็นการบังคับคณะกรรมการตุลาการ

ให้เลือกร่างที่ผู้รับข้อที่เสนอเขาไปนั่นเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่กระผมคิดว่าคณะกรรมการตุลาการรกของหวานอมขมกลืนที่จะต้องคัดเลือกไปแบบนี้ ฉะนั้นกล่าวโดยสรุปแล้วกระผมเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการส่วนมากเสนอมา ขอบ
คุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
มีความเห็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยใน
หลักการของกรรมาธิการและท่านผู้แปรญัตติที่ขอสงวนไว้ว่าควรจะมีผู้พิพากษาจาก
บุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องกฎหมายแรงงานเข้าไปร่วมเป็นผู้พิพากษาด้วย
เหตุผลนั้นกระผมก็ยอมรับอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการทนายชี้แจงว่า ศาลแรงงาน
งานนั้นความจริงเป็นศาลพิเศษ การที่เราต้องเรียกว่าศาลนั้นก็เพราะเหตุที่กษัตริย์
ภาษา ถ้าเป็นในต่างประเทศเขาคงจะไม่เรียกว่าศาล เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้ว
ศาลแรงงานนี้ ถ้าหากเราสามารถหาคำใดมาแทนคำว่า "ศาล" ได้ เราก็คงจะใช้
คำนั้นเสียแล้ว เพราะฉะนั้นระบบของศาลที่เราจัดตั้งขึ้นตามระบบใหม่นี้ จึงไม่ควรจะ
ยึดมั่นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่อยู่ในศาลยุติธรรมปัจจุบัน ถ้าหากว่าเรายึดมั่นอยู่กับการที่
ว่าเมื่อเป็นศาลแรงงานแล้วจะต้องมีผู้พิพากษาจากศาลอื่น ๆ มานั่งเป็นผู้พิพากษาของ
ศาลแรงงาน กระผมคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องจัดตั้งศาลแรงงานขึ้นมาใหม่โดย
ประมาณอีก เพราะเหตุที่ว่าความจำเป็นที่จะต้องมีศาลแรงงานนั้นก็เพราะเกิดข้อข้อง
ในทางเป็นจริงที่เป็นปัญหาในปัจจุบันว่าศาลยุติธรรมที่มีอยู่ให้พิจารณาคดีแรงงานนั้นไปใน
ระบบของคดีแพ่งธรรมดา ในการพิจารณาวินิจฉัยคดีนั้นก็ถือหลักตามประมวลกฎหมาย
แพ่งเป็นเกณฑ์ เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยที่ออกมาจึงมักจะไม่ในทางที่ไม่ไต่ผลในทาง
แรงงานนัก ฉะนั้นใช้วิธีนั้นอยู่อีกต่อไป ศาลเดิมเองจะถูกกระทบกระเทือน เพราะจะ
หากันเชื่องช้าไม่ได้ ถ้าหากว่าได้ใหญ่ศาลภายนอกรวมทั้งฝ่ายที่ส่วนใดเสียเขาไปนั่ง-

ร่วมกันพิจารณาและหาทาง รวมขอมันไว้ คำวินิจฉัยของศาลนั้นก็ จะออกมาเป็นแนว
ทางในการที่จะปฏิบัติกันต่อไปในทางบ้านแรงงาน

ส่วนในประเด็นที่เป็นห่วงกันว่า ถ้าหากให้บุคคลภายนอกเข้ามาเป็นผู้
พิพากษาแล้วจะก่อให้เกิดเสียหายในระบอบการตุลาการในเรื่องระบอบอาวุโสกระบวน
อยากจะกรพบเรียนว่า ตามคุณสมบัติของท่านผู้ปฏิบัติที่ท่านเคเอาไว้นั้นคนที่เข้า
มาเป็นผู้พิพากษา ผู้ทรงคุณวุฒิใดไม่ใช่ว่าเป็นบุคคลซึ่งไม่มีอะไรอยู่เบื้องหลังเลยอย่าง
น้อยที่สุดก็เป็นข้าราชการอัยการ ก็จะต้องเป็นข้าราชการในระดัที่เทียบได้กับผู้
พิพากษาหัวหน้าศาล ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนก็จะเทียบได้ถึงรองอธิบดี ถ้าเป็น
อาจารย์ก็ต้องเป็นถึงศาสตราจารย์ เพราะฉะนั้นในเรื่องอาวุโสนั้นก็เห็นว่า
ไม่น่าเป็นห่วง และนอกจากนั้นถ้าเราปรับหลักการในเรื่องที่จะให้ผู้ที่ทรงคุณวุฒิอื่นเข้ามา
ร่วมเป็นผู้พิพากษาได้ด้วย ไม่ใช่เป็นแค่เพียงผู้พิพากษาสมทบจากทางกานนายจ้างหรือ
ลูกจ้าง เราอาจจะไปกำหนดในรายละเอียดวิธีการว่าผู้พิพากษาเหล่านั้นจะไม่ได้รับ
การพิจารณาการขึ้นเงินเดือนเหมือนอย่างผู้พิพากษาของศาลยุติธรรม อาจกำหนด
เป็นเหอม อาจกำหนดเป็นค่าตอบแทนตายตัวไม่ใช่เป็น เรื่องของเงินเดือน ซึ่งก็จะ
ทำให้ตีคดีได้ในเรื่องการ เข้าไปก้าวข้ามระบอบอาวุโสของวงการตุลาการได้

ในประเด็นที่ว่าจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมียุพิพากษา ผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะ
ศาลอาจจะเรียกผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้นมาเป็นผู้เชี่ยวชาญที่จะให้ความเห็นได้ กระบวน
คิดว่าลำพังในการที่เข้ามาให้ความเห็นในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่ได้มีความหมาย
อะไรเลย เพราะศาลจะเชื่อฟังหรือไม่ก็ได้ และก็ไม่ได้ผูกมัดอะไรทั้งสิ้น ตัวผู้
เชี่ยวชาญเองจะให้ความเห็นไปในทางใดก็ไม่ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นผลที่จะได้
จากบุคคลเหล่านั้นก็จะไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ในระบบของศาลแรงงานนั้นเราจะ
ต้องยอมรับกันว่า เราต้องใช้ระบบสมผสานกันระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิในทางกานการ
พิจารณาคดีความกับผู้ทรงคุณวุฒิในทางบ้านแรงงานและผู้มีส่วนได้เสีย หลักสมผสานนี้

เราก็ยอมรับอยู่แล้วในมาตรา ๑๒ ที่ยอมให้มีผู้พิพากษาสมทบจากฝ่ายนายจ้างและฝ่าย
 ลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน แต่ผู้พิพากษาสมทบนั้นเป็นผู้พิพากษาซึ่งไต่มาโดยคำนึงถึง
 ส่วนใดเสียเป็นเกณฑ์ เมื่อมีฝ่ายละเท่า ๆ กัน ในเวลาพิจารณาคดีตามปกติ คณะ
 เสียงัดก็จะต้องก้ำกึ่งกัน ในที่สุดผู้พิพากษาซึ่งมาจากศาลยุติธรรมธรรมดาที่จะเป็น -
 คณะเสียงัดที่ชกชกอยู่เสมอไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไต่มา เชื้อชาติโดยบุคคลภายนอก
 ซึ่งของปัญหาออกไปจากนอกประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ศาลไต่อยู่ ก็คงจะทำให้
 การพิจารณาพิพากษาคดีแรงงานนี้ไต่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการของแรงงานไต่
 อย่างถูกต้องมากกว่าที่เราจะไปยึดถืออยู่กับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระผม
 อยากจะยกตัวอย่างว่าที่เสวเวลานั้นเวลาคนงานถูกรถชน เพราะเหตุที่ปฏิบัติหน้าที่หรือ
 กำลังจะปฏิบัติหน้าที่นั้น ศาลใช้ระบบของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาวินิจฉัย -
 เสมอ แม้กระทั่งยืนอยู่หน้าโรงงานกำลังรอจะเข้าโรงงานแล้วรถชน ศาลก็ยังถือว่า
 นั้นไม่ใช่เป็นการทำงานในทางการจ้าง เพราะไปถือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 เป็นเกณฑ์ ถ้าหากว่าเป็นเรื่องของการพิจารณาตามระบบแรงงานแล้ว คนงานคนนั้น
 อาจจะไต่รับการชดเชยได้ ขอพระคุณครับ

นายสุนทร แก้วเนตร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตราที่
 กระผมใคร่ขอเสนออีกฉบับราย ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดกรุณาบับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา : คุณสุนทร
 ขอเสนออีกฉบับราย มีท่านผู้ใดจะขอเปิดอภิปรายครับ

นายธรรมคุณ ลัทธพิ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประท้วง
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อก่อนท่านประธานว่า กระผมยังมีสิทธิตามข้อบังคับที่จะพูด
 ไต่อีกครั้งหนึ่ง ยังเปิดไม่ไต่ ถ้าท่านประธานจะรับคำขอเปิดอภิปรายของเขา ก็ควรจะ
 ให้กระผมไต่ทุกคนเท่านั้นเอง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานไว้ก่อน ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : แล้วแต่สภา
จะรับ จะไม่รับหรือไม่รับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เปิดอภิปรายเฉพาะมาครานี้ คุณธรรมบัญญัติกล่าวสรุปให้ครับ

นายธรรมบัญญัติ ลีพลี : ขอพระคุณครับ กระผมขอกราบเรียนว่า
ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการการวิจัยมานั้นเป็นเรื่องตามวิชาการก็ควรจะเป็นอย่าง
นั้น แต่ในทางปฏิบัติกระผมใคร่ขอตั้งท่านเป็นนางเรื่อง อย่างในเรื่องแรกที่ท่านอ้าง
ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของศาล กระทรวงยุติธรรมแล้ว ก็กรณีเมื่อเป็นคดีเช่นนี้ควรให้
ศาล กระทรวงยุติธรรมได้พิจารณาแล้ว ใ้ผู้พิพากษาของกระทรวงยุติธรรม กระผม
อยากจะกราบเรียนว่าคำว่า "ศาล" นั้นเท่านั้นเองที่เป็นคำที่ติดอยู่ในเมืองไทย—
เวลานี้ แต่ถ้าวางมองดูพระราชบัญญัติที่เพิ่งผ่านสภา เราคิดย้อนไป เช่นพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกาจะเห็นได้ว่าในนั้นก็คือ ศาลปกครองนั่นเอง ซึ่งท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติคงได้ยินท่านกรรมการกฤษฎีกาที่เป็นเจ้าหน้าที่และเป็นสมาชิกสภาด้วยได้แถลง
แล้วในตอนแรกก่อนรับหลักการ เพราะว่าเป็นเรื่องหลักการใหม่เป็นเรื่องการพิจารณา
ซึ่งเขียนแบบศาลแต่ทำไมจำเป็นต้องผูกติดกับคำว่า "ศาล" เพราะฉะนั้นในนี้ก็เป็น
การพิจารณาคำร้องทุกข์เกี่ยวกับคุณสมบัติหน้าที่ของราชการนั่นเอง ก็คือศาลปกครอง
แต่เนื่องจากเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อระยะเริ่มแรกก็ไม่ได้ใช้คำว่า "ศาล" ก็เช่นเดียวกัน
ในเรื่องนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่ท่านประธานคณะกรรมการการวิจัยว่าเรื่องนี้ไม่
ควรที่จะไปเร็วนัก ความจริงนี้แหละครับเป็นวัตถุประสงค์ที่กระผมได้ขอแปรญัตติขึ้นมา
คือไม่ต้องการให้ไปเร็ว เพราะในเรื่องนี้ศาลแรงงานเรายังไม่มี แต่มีความต้องการ
อยากให้มีศาลแรงงานก็มากมีความกดดันมากทั้งในวงการแรงงานเอง หรือใน
วงการอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง แต่ในการใช้ประโยชน์จากแรงงานนั้นก็กดดันเข้ามา เพราะ

ฉะนั้นเพื่อให้ไปเร็วจนกระทั่งต้องมีศาลแรงงานขึ้นแล้วก็ไปอยู่กระทรวงมหาดไทย-
หรือหน่วยงานหรืออยู่ที่ไหน เราจะเห็นสายกลางว่ามาฝากไว้ที่ศาลก่อน ขอให้
ศาลทำหน้าที่เหมือนเป็นพี่เลี้ยง ขอให้ศาลทำหน้าที่เป็นเหมือนผู้ฝึกอบรมให้ ขอให้ศาล
ทำหน้าที่ซึ่งสถาบันที่เป็นที่รับรู้เรื่องเหล่านี้ และคำว่า "ศาล" นี้กระผมทราบเรียน
ตรง ๆ ว่าที่ทัศนคติในไม่จำเป็นจะต้องเป็นศาลที่กระทรวงยุติธรรมคัดเลือกคนเข้าคุกไป
ประหารชีวิตได้ แล้วต้องผ่านขั้นตอนมาโดยถ่วงอย่างศาลทหาร ศาลพิเศษอย่างนี้
ก็จัดตั้งขึ้นมาได้และอยู่ในกระทรวงกลาโหมไม่ได้อยู่ในกระทรวงยุติธรรม แต่มีอำนาจ
ที่จะตัดสินประหารชีวิตคนได้ ขั้นตอนการคัดเลือกผู้พิพากษาก็มีไต่สวนเช่นเดียวกับ
ศาลยุติธรรมที่เดียว เขามีระบบของเขาและเขาใช้ไต่สวนเขาตนเข้าคุกเข้ากระวางกัก
ลิดประหารชีวิตได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้มีศาลอยู่ในกระทรวงยุติธรรม
ก็จะต้องออกกฎหมายใหม่เขียนรัฐธรรมนูญใหม่ว่าห้ามมีศาลประเภทนั้นขึ้นแล้วให้มาอยู่
ในกระทรวงยุติธรรมหมด กระทรวงกลาโหมหรือราชการบ้านเมืองต้องการอะไรก็
ต้องอยู่กระทรวงยุติธรรมให้หมด อันนี้กระผมเห็นว่าเมื่อประเทศไทยเรายังยอมรับ
หลักการนั้นเรายอมรับว่าคดีบางคดีไม่ต้องขึ้นศาลกระทรวงยุติธรรมยังขึ้นศาลพิเศษได้
ขึ้นศาลทหารได้ ก็น่าจะเป็นดังนั้น เพราะถ้าเป็นอย่างที่ทางประชาคมก็จะไปตรงกับหลัก
การที่นักปราชญ์เวลานี้เรียกร้องอยู่ต้องการจะให้มาขึ้นศาลยุติธรรมอย่างเดียวให้-
เลิกศาลอย่างอื่นเสียหมด ซึ่งกระผมเห็นว่าหลักการนี้เมืองไทยเรายังเป็นไปไม่ได้ถ้า
ไปอย่างนั้นไม่ไกลเกินไป กระผมจึงกราบเรียนว่า เราต้องเห็นสายกลางคือมาฝาก
ไว้ที่นั่น อยู่ผสมผสานกันที่นั่น เพื่อมิให้บรรยากาศเหล่านั้นถึงเครียดเกินไป และเกิดเหตุ
ที่ไม่พึงปรารถนาขึ้น เราจึงต้องรับรู้ไว้

อีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านว่า ที่ท่านบอกเกรงว่า
พวกนี้ไม่เคยรู้เรื่องศาลมาเป็นศาลจะลำบาก กระผมขอตั้งว่าในนี้เองได้มีแล้วพวก
ที่เข้ามาในก็มีหลายกลุ่มที่เป็นศาล เขาก็มีชั้นอาวุโสด้วยเป็นอัยการด้วย ซึ่งผ่านขั้นตอน

ที่จะมาเป็นผู้พิพากษาได้อย่างที่อยู่แล้วหรือเคยเป็นมาแล้วด้วยซ้ำ อันนี้กระผมอยาก
 กราบเรียนว่า ก็จะมีอยู่บางประเภทเท่านั้นเอง แต่อย่างไรก็ตามกระผมขอกราบ
 เรียนว่า ถ้ากระทรวงยุติธรรมจะรวมมือแล้วก็ช่วยให้อาจารย์นั้นเป็นไปได้อย่างดีก็
 ก็เหมือนกับระบบผู้ช่วยผู้พิพากษากระทรวงยุติธรรมนั่นเอง พวกที่มาเป็นผู้ช่วยผู้
 พิพากษาแล้วนับแต่ถึงกันนั้นก็เคยศึกษาค้นคว้ามาก่อนเมื่อไรก็ได้ ผ่านการอบรมมาแล้ว
 ก็มานั่ง แต่ระบบนี้ใช้โดยตลอดอย่างไรก็ตามมีผู้พิพากษาอาวุโสมานั่ง เป็นของคณะ การนั่ง
 เป็นของคณะก็ไม่จำเป็นผู้มานั่งเป็นของคณะอย่างสมมุติว่า ๓ คน ต้องรู้ว่าในเรื่อง
 ปลอมลายมือถึง ๓ คน รู้ในเรื่องอาชญากรรมถึง ๓ คน อาจจะมีคนหนึ่งคนใดที่เป็นเจ้า
 ของเรื่องที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและอีกมานั่ง ๒ คนก็นั่งแต่เพียงให้ครบของคณะรวมให้ความ
 เห็นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเรื่องศาลแรงงานในเรื่องนี้ศาลที่มาจากกระทรวง -
 ยุติธรรมจะช่วยทำหน้าที่ทั้งนั้นและถือว่าพวกนี้เสมือนผู้ช่วยผู้พิพากษาที่จะไปผลตาม-
 เจตนาธรรม ตรงนี้ไม่มีข้ออ้างเกี่ยวประการใด และยังกว่านั้นในมุมมองศาลของที่มา
 จากกระทรวงยุติธรรมก็อาจจะไปเรียนรู้ถึงทัศนคติประสากรมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในค่านี
 โดยตรงจากพวกที่เราไปเป็นผู้พิพากษาสมทบ ก็ทำให้การตัดสินใจของศาลนั้นไปเป็น-
 ไปด้วยดีโดยรอบคอบทุกแง่ทุกมุม แทนที่ศาลจะผ่านการอบรมมาแล้วนั่งอ่านตำราแล้วก็
 นั่งรับรู้อะไรจริง เรื่องแรงงานนี่มีปัญหาเหมือนเรื่องฟ้องเรียกเงินกู้ตามสัญญา มี
 สัญญาหรือไม่ ไม่มีสัญญาฟ้องถ้าเกินกว่า ๕๐ บาท ถ้ามีสัญญาตามเมื่อปลอมหรือเปล่า
 ก็คดีสมทบหรือเปล่า ไม่อย่างนั้นยกฟ้องอีก เรื่องเหล่านี้ศาลก็กระทำได้ แต่เรื่อง
 แรงงานนี้ต้องรับรู้อะไร เรื่องข่าวสารจะมีกรอกหม้อไม่กรอกหม้อ เรื่องปัญหา
 นายจ้าง บางทีลูกจ้างไปเอาเปรียบก็มี ไม่ใช่ลูกจ้างไปหาว่านายจ้างเอาเปรียบต้อง
 รับรู้อะไรทั้งต้อง เพราะฉะนั้นอันนี้ต้องอาศัยพวกที่เราไปนั่นเอง เขาไปช่วยให้
 ประสิทธิภาพในศาลเหล่านี้ กระผมจึงกราบเรียนขอความกรุณาว่าขอไหมมองกว้าง ๆ
 ในเมื่อกระทรวงยุติธรรมเองก็ยังมีระบบงานอย่างน้อย ขยายพิเศษที่เราขอความ

กรุณาให้รวมรับรู เรื่องเหล่านี้ด้วย แล้วจึงว่ากัน ว่าจะยอมยกจะกราบเรียนว่า ที่ท่าน
 เกรงจะเป็นการผูกมัดมือชกกรรมการตุลาการ งบประมาณรายเรียนแล้วว่ามีผู้รายชื่อนี้
 ไม่ใช่เจาะจงไปจะต้องเสนออะไรเขาไปจำนวนมาก และให้ไปเลือก อันนี้เหมือน
 กัน กระทรวงยุติธรรมก็มีอยู่ ผู้ช่วยผู้พิพากษาทุกคนไม่ใช่เขาเมื่อผ่านการอบรมแล้วของ
 เป็นผู้พิพากษา ก.ต. เองก็มีสิทธิ์ที่จะไม่ให้ไปเป็นก็ได้ พักไว้ก่อนก็ยังได้ ก็ไม่แน่ใจ
 มีว่าเมื่อเข้ามาแล้วสอบได้แล้ว ฝึกอบรมแล้วของผู้พิพากษาทุกคนนั้น ก.ต. ก็ยัง
 ทำได้ แล้วทำไมจะกลัวเรื่องนี้ว่า มีผู้รายชื่อนี้ถ้าไม่ให้ใครเป็นแล้วจะกลายเป็นไม่คิด
 หรือว่าทำอย่างนั้นมาเป็นการมัดมือชก ก็แล้วแต่จะทำหรือไม่ทำเท่านั้นเอง ถ้าจะรวม
 มือเสียอย่าง งบประมาณคงจะทำได้ งบประมาณเข้าใจอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นใน
 เรื่องนี้ งบประมาณอีกมุมหนึ่งยังช่วยแบ่งเบาภาระของของกระทรวงยุติธรรมด้วยเพราะ
 แทนที่จะให้มีผู้พิพากษาต้องมาเป็นผู้พิพากษาแรงงานกันหมด ถ้าไม่มีผู้พิพากษามทบ
 เข้าไปคงนี้ ซึ่งผู้พิพากษานั้นบางคนอาจจะยอมเป็นประธานศาลฎีกา ยากเป็นอธิบดี
 ศาลอุทธรณ์เร็ว ๆ นี้ เวลานี้ก็มีเงินประจำตำแหน่งด้วย ถ้าท่านขึ้นไปเร็วทันก็ได้
 เงินด้วยเป็นเครื่องเรี่ยไรหาทาน ท่านก็ไม่อยากจะมาออกมาข้างทาง ดูดาราที่มา
 เป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานเล็กน้อยท่านอยากขึ้นทางตรงของท่านเลย ถ้าหากว่า
 เปิดศาลแรงงานไว้ เขาผู้พิพากษามาทำงานทางนี้กันมาก ผู้พิพากษาต้องถูกพิจารณา
 ให้มาศาลแรงงานนี้อาจจะมีมาก ก็จะทำให้เขาเสียทางที่จะไปเร็วขึ้น แต่ในการ
 นี้เรามีผู้พิพากษามทบเข้าไปช่วยในผู้พิพากษาที่จะมากจะต้องมาในชั้นที่เดียว เป็นผู้
 ที่กระทรวงยุติธรรมคัดเลือกมาอย่างดี มีใช้ไปมาทั้งที่นอนเล็กน้อยมาอยู่ศาลแรงงาน
 อย่างบางคนสมัยก่อนให้มาอยู่แม่ของสองนางไปอยู่เขี้ยวบาง อะไรต่าง ๆ พลกัน
 อันนี้ งบประมาณก็ว่าในเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย ศาลเองก็จะไปประโยชน์
 จากผู้พิพากษาเหล่านี้ที่เขาไป และปัดหัว ก.ต. งบประมาณเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ในความ
 ยุติธรรมในความรอบคอบ ท่านพิจารณาอะไรออกมาแล้วเกิดชาก

มาตรา ๑๓ นี้ ไม่มีการแก้ไข คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่มีความเห็นตามร่างเดิม ของ
รัฐบาล แต่มีผู้แปรญัตติหลายรายไม่ปรากฏตัวเดี๋ยก็หลายราย คงเหลือเพียง ๒ ราย
คือ ๑. คุณสร รมนนุญ ลีศพลี ๒. คุณไพฑิษฏ์ กับ คุณไพศาล แต่ว่าของ คุณไพฑิษฏ์กับ
คุณไพศาลนั้นเห็นด้วยกับคุณสร รมนนุญในตอนต้น แต่ขอเพิ่มความเป็นพรรคสาม เพื่อ
สะดวกแก่การลงมติ ผมอยากจะถามคุณสร รมนนุญว่าจะตกลงรวมกันได้หรือไม่ครับ

นายสร รมนนุญ ลีศพลี : ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นนี้ผมขอ
กราบเรียนด้วยความเคารพอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ พิจารณาดังนี้ คือเนื่องจากทาง
คณะกรรมาธิการไปตีมาตรา ๑๔ ซึ่งความจริงก็แปรญัตติเข้าไปเพื่อต้องการให้เห็น
ว่าบุคคลเหล่านี้จะไม่ยอมหน้าไปกว่าผู้พิพากษาที่ตนนั้นเอง ที่เมื่อรัฐบาลไปตีคดีนั้น
ออกแล้วจะพิจารณาคดีนั้นก็ไม่มีประโยชน์ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ผมจะขอ
มติว่าจะแก้หรือไม่แก้ ถ้าคงไว้ตามร่างเดิมก็เป็นอันว่าตกลงไปหมด ถ้าแก้ก็ต้องขอ
มติว่าแก้ตามคำแปรญัตติของคุณสร รมนนุญหรือของคุณไพฑิษฏ์กับคุณไพศาล

นายสร รมนนุญ ลีศพลี : ครับ เมื่อถึงมติที่ ๒ ผมจะขอ
ความกรุณาหาประธานอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ ถ้าสมมติว่าสภายอมรับว่าแก้ ขอความ
กรุณาหาประธานตามสมาชิกที่ขอแปรญัตติ ถ้าหากว่าคณะกรรมาธิการไปตีมาตรา
๑๔ ก็หมดความจำเป็นแล้ว ขอให้เขาถอนไปจะดีกว่า ไม่ต้องเสียเวลาสภา ขอ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณไพศาล
ว่าอย่างไรครับ

นายไพศาล ชวรัชชานันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ขอกราบเรียนอีกเกี่ยวกับที่ท่านบอกความดีส่วนใหญ่ของคณะกรรมาธิการนั้น ผม
จำได้ว่าวันนั้นมติเห็นกันแล้วประธานเป็นคนตัดสินเรื่องนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ตรี
เสมอกัน หากประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปแล้ว ตามรัฐธรรมนูญ ผมจะขอมติจากที่
ประชุมว่า มาตรา ๑๓ นี้ จะให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือจะให้มีการแก้ไข หากผู้ใดเห็น
สมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้
เห็นสมควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ตามกรรมวิธีการส่วนมากครับ

ต่อไปมาตรา ๑๔ คณะกรรมการกฤษฎีกา มีผู้ลงนามคำแปรญัตติ คือ
คุณแรม พรหมโมต บุญประสพ คุณธรรมบุญ ลักขฬี คุณแสง พุทธสถิตย คุณแรมกับ
คุณแสงไม่อยู่ ตกลงเหลือคุณธรรมบุญคนเดียว

นายธรรมบุญ ลักขฬี : เนื่องจากเหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติไว้
ก็จะมาจากผู้พิพากษาศาลแรงงานจังหวัด คือ มาตรา ๑๔ นี้ แต่เนื่องจากว่าคณะ
กรรมการกฤษฎีกาได้คัดออก คือ เติมแปรญัตติจากที่มีอยู่ ทั้งนี้คัดออกก็ไม่รู้ว่าคำขอแปรญัตตินี้
จะมีผลอะไรหรือไม่ กระผมอยากทราบเวียนตามก่อนไปหรือไม่ ที่คัดออกเพราะ
อะไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ได้ครับ

นายธรรมบุญ ลักขฬี : ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอเชิญ
คณะกรรมการครับ

นายศิริ อติโพธิ์ (กรรมการ) : ทำประธานที่เคารพ ที่เรา

LIRT

คดีมาตรา ๑๔ ออก ก็เพราะว่าตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการนั้นทาง ก.ต. มีอำนาจออกกฎกระทรวงที่จะเทียบว่าตำแหน่งผู้พิพากษาโคอยู่ในชั้นใดของตำแหน่งผู้พิพากษาเดิม จึงเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องบัญญัติไว้ว่าการจะได้รับเงินเดือนเท่าไร ขอพระคุณครับ

นายธรรมบุญ ลักขณ : กระผมกับพี่น้อง แต่ความจริงที่แรกคิดว่า คณะกรรมาธิการเกรงว่าถ้าคงไว้จะทำให้การที่กระผมเสนอคำแปรญัตติไปเมื่อก่อนคุณเป็นว่ามีเหตุผลขึ้น เพราะว่าเราเสนอในลักษณะที่สูงกว่าผู้พิพากษา แต่เมื่อคณะกรรมาธิการยืนยันดังนั้นกระผมก็ไม่คิดใจ สำหรับมาตรา ๑๔ ที่กระผมขอแปรญัตติจากของเดิมนั้นก็มีส่วนจากพันทศอนัตถ์ และเมื่อตัดไปแล้ว กระผมก็ไม่คิดใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๔ ที่คณะกรรมาธิการคัดออก มีท่านผู้ใดคิดใจอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคิดใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี ผมจะไต่ถามนะครับ มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ คือคุณธรรม พรหมโอบถ คุณประสพ คุณธรรมบุญ ลักขณ คุณคณิต ณ นคร คุณชาญ มนูญธรรม และคุณชาญ คุณคณิต และคุณแรมไม่อยู่ ก็เหลือคุณธรรมบุญ คนเดียว

นายธรรมบุญ ลักขณ : ขอพระคุณครับ คืออันนี้มาจากตอนแรก เราต้องการจะเห็นว่า พวกที่เสนอเขาไปนั้นเป็นพวกที่คุ้นเคยหรืออีกที่ผู้สูงเท่าผู้พิพากษาที่จะมาจากผู้พิพากษาตำแหน่งอื่น และที่จะเลื่อนขึ้นไปเป็นอธิบดีผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เมื่อหลักการในตอนแรกได้เปลี่ยนไป มาตรา ๑๔ ตัดไปกระผมคิดว่าไม่มีเหตุผลที่จะสงวนไว้ กระผมก็ไม่คิดใจ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข คุณแสง พุทธิสถิตย์ คุณชาญ มนูญธรรม สงวนคำแปรญัตติไว้ไม่อยู่ทั้งคู่ แต่

เนื่องจากมาตรานี้มีการแก้ไข ท่านผู้ใดจะมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง จะมีมติให้
คณะกรรมการชี้แจงหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกทักใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
ขอเชิญเลขาธิการดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗ มีการ
แก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน คุณชาญ บุญธรรม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณชาญ
ไม่อยู่ครับ ท่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๘
มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน คุณชาญ บุญธรรม และคุณสมจินทร์ อินทร์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๘
คุณชาญสงวนคำแปรญัตติแต่ไม่อยู่ และมีอีกท่านหนึ่งคุณสมจินทร์ อินทร์

นางสาวสมจินทร์ อินทร์ (กรรมาธิการ) : เนื่องจากคืนชดัด
ออกและกลับไปเพิ่มในมาตรา ๑๘ ขออนุญาตหาประธานชี้แจงในมาตรา ๑๘ เลยได้
หรือไม่คะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ได้ครับ

นางสาวสมจินทร์ อินทร์ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้น
ผ่านไปมาตรา ๑๘ เลย มาตรา ๑๘ มีท่านผู้ใดทักใจอีกหรือไม่ครับ คุณสมจินทร์ จะ
อภิปรายในมาตรา ๑๘ เลย

(ไม่มีสมาชิกทักใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อ

LIRT

มาตรา ๑๕ ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจจะเชิญคุณสมจันทร์ มาตรา ๑๕

นางสาวสมจันทร์ อินทร์ (กรรมวิธีการ) : ท่านสามารถผู้มีเกียรติ
ที่ฉันขอลงไว้ในมาตรา ๑๕ และขอเพิ่มเป็นวรรคสองและวรรคสามนั้น เนื่องมาจาก
มาตรานี้เป็นมาตราที่สำคัญที่สุดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องคือลูกจ้างและนายจ้างและเราใน
ชั้นกรรมวิธีการก็ไปผูกกันอย่างกว้างขวาง มติของคณะกรรมการออกมาก็เท่ากัน
และทำแผนประธานคณะกรรมการเป็นคนตัดสินใจให้แท้ ฉันมีเหตุผลใหญ่อยู่ ๒ ประการ

ประการแรก ศาลแรงงานนี้เป็นเรื่องใหม่ แม้แต่ผู้ใช้แรงงานเองบาง
คนก็ยังสงสัยและก็ไม่ค่อยเข้าใจเท่าที่ควร อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นใหม่ ฉันเห็นว่าน่าจะ
ให้ความเป็นธรรมที่สุด ฉันไม่อยากจะใช้คำว่า "ประชาธิปไตย" แต่ฉันอยากเรียน
ว่า ถ้าจะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแล้วก็อยากให้เขาเหล่านั้นได้มีโอกาส
ด้วยตัวของเขาเองมากกว่าที่จะให้อำนาจผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนตัดสินแต่เพียงผู้เดียว ฉัน
เชื่อว่าอะไรก็ตามที่มีอำนาจส่วนน้อยทำยอมจะเกิดการต่อต้านจากผู้มีส่วนใดส่วนเสีย
ในเรื่องเหล่านั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ฉันเห็นว่าเมื่อเป็นเรื่องใหม่ ถ้าหากว่าเริ่มต้น
เขาก็เห็นแล้วว่าเกิดความไม่เป็นธรรมเท่าที่ควร เราอาจจะไม่อยากจะให้เรื่องไปถึง
ศาล จากอดีตที่ผ่านมาเมื่อเรื่องเข้าสู่ศาลนั้นคนงานส่วนใหญ่ก็จะแพ้ เพราะประการ
แรกเราไม่ค่อยมีสตางค์เท่าที่ควร ประการที่ ๒ หน่วยงานหลวงก็จัดให้ ซึ่งกว่าไปตาม
บุญตามกรรม เพราะฉะนั้นก็เกิดความขาดศรัทธาเท่าที่ควร ถ้าเกิดกรณีอย่างนี้จะไม่
เป็นศาลร้างไปหรือคะ ฉันจึงเห็นว่าในประเด็นแรกนี้ ฉันขอให้ลูกจ้างนายจ้างมี
โอกาสเลือก

สำหรับเหตุผลประการที่ ๒ ฉันไม่แน่ใจเพราะว่าแรงงานในปัจจุบันนี้
ฉันขอยืนยันว่าไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะด้วยเหตุผลอันใดนั้นฉันจะไม่เอ่ยในที่นี้แต่
ฉันจะยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ อีกประการหนึ่งก็คือว่า ถ้าสมมุติว่าคุณเองสภาพ
ของคุณเองมีปัญหาเกิดขึ้น เรื่องเขาไปดูศาลแล้วขั้นตอนของแรงงานสัมพันธ์ เรียบร้อย

LIRT

ไปแล้ว เกิดคิดตัวเองไม่ค่อยถูกชะตากับผู้พิพากษาสมทบซึ่งไม่เคยมีความคิดเห็นตรงกัน
 เลยตลอดมา เพราะปัจจุบันนี้แรงงานนั้นคือ ๑ สภา ทั้ง ๆ ที่ ๑ สถานนั้นมีวัตถุประสงค์
 ประสงค์อันเดียวกัน แต่ความรับผิดชอบของกันอยู่ควยเหตุผลหลาย ๆ ประการ ถ้ากรณี
 อย่างนี้ยกตัวอย่างให้เห็นชัดอีก คิดฉันไม่ถูกกับคุณไพศาล ขวัญชัยนันท์ คิดฉันเชื่อใน
 องค์การ เชื่อในความยุติธรรมของศาล แต่คิดฉันไม่เชื่อตัวบุคคล เพราะว่าถ้าไปคนที่
 เข้าใจเรื่องของตัวเอง เป็นเรื่องของทองคำได้เข้าใจว่าทำไมคิดฉันถูกไล่ออกจากงาน
 ทำไมคิดฉันถึงมีเรื่องกับนายจ้าง เรื่องก็จะลงเอยด้วยดี และอีกอย่างหนึ่งก็คือในคำ
 ความรู้สึก ถ้าคิดฉันมีโอกาสได้เลือกผู้พิพากษาสมทบของตัวเอง คิดฉันอาจจะเห็นว่าที่
 สุนทร แก้วเนตร เป็นคนดีเหลือเกิน อะไร ๆ ก็เข้าข้างคิดฉัน เห็นว่าเป็นคนให้ความ
 เป็นธรรมเท่าที่ควร คิดฉันก็เลือกเขา แต่ถ้ามองว่าเขาขึ้นไปเป็นผู้พิพากษาสมทบแล้ว
 เขาเกิดไม่เห็นด้วยเขาเกิดจะไปมีส่วนใดลงเสียอะไรก็ตามแต่ แต่ว่าเขาตัดสินให้
 คิดฉันแพ้ คิดฉันก็คิดว่าไม่เป็นอะไรเพราะเป็นเรื่องที่คิดฉันเลือกไปแล้ว

เพราะฉะนั้นขอสรุปในเรื่องนี้ว่า เมื่อเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่และเป็น
 เรื่องที่จะให้ลูกจ้างนายจ้างเป็นผู้มีส่วนใดลงเสียก็ควรจะให้ผู้มีตัวตนเกี่ยวของเหล่านั้น
 ได้มีโอกาสเลือก ก็ให้อธิบดีผู้พิพากษาเป็นคนที่กำหนดให้ คิดฉันอยากจะเรียนอีกอันหนึ่ง
 ว่าเหตุผลในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราได้พูดกันมาก และอยากขอความกรุณาหาหนทางสมาชิก
 ผู้มีเกียรติทั้งหลายได้พิจารณาด้วยกันโดยสมมุติว่าตัวท่านเป็นลูกจ้างหรือนายจ้าง บัญหา
 เท่าที่คณะกรรมการไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า ถ้าเกิดกรณีว่าลูกจ้างหรือนายจ้าง -
 เหล่านั้นเลือกผู้พิพากษาสมทบอยู่คนเกี่ยวจะมีเรื่องที่มีการขาดความน่าเชื่อถือ คิดฉันว่า
 ประเด็นยังไม่เกิด และถ้าเป็นกรณีอย่างนั้นจะชี้ให้ผู้บริหารหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
 บานเมืองไทรราชว่านั่นแหละแรงงานเราต้องการอย่างนั้นเขาเห็นว่าคนนั้นเป็นคนดี
 และประเด็นอีกอันหนึ่งที่ทางกรรมการได้ชี้แจงก็คือว่า ถ้าเกิดว่าผู้พิพากษาสมทบ
 ทุกคนนั้นจะต้องไปเข้า ก.ค. และก่อนรับเสียก่อนว่าให้เป็นผู้มีคุณธรรมหรือคุณ

พิพากษาทั่ว ๆ ไป แต่คดีนี้ไต่เรียนแล้วว่าคดีนี้เชื่อในองค์กรของศาล แต่คดีนี้ไม่เชื่อ
 ตัวบุคคล เพราะว่าผู้พิพากษาสมทบนั้นไม่ได้เรียนเพื่อจะมาเป็นผู้พิพากษา แต่เป็นการ
 เลือกไปจากนักแรงงานต่าง ๆ ซึ่งบางคนนั้น ยกตัวอย่าง คดีนี้ไม่มีความรู้เลย ไม่
 ไต่เรียนหนังสือ แต่มีความคิดอยู่ว่าจะเป็นอย่างนั้น ๆ คดีนี้จึงกราบเรียนเพียง
 เท่านั้น ขอกราบเรียน ขอพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอฟัง
 ความเห็นของกรรมาธิการฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย

นายจิตติ ตั้งผลพิชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ อย่างที่ท่านสามารถบอกได้ว่าเสี่ยงเท่ากัน แล้วกระผมชี้ขาดไปนั้นกระผมก็จำ
 ไม่ได้ แต่เหตุผลของกระผมก็คือว่าไม่ใช่เป็นว่าผู้พิพากษาสมทบแต่เพียงคนเดียวอาจจะ
 ถูกเลือกทุก ๆ คดี ที่กระผมมีความเห็นก็คงจะไม่ใช่ออย่างนั้น แต่โดยหลักการ
 ผู้พิพากษาสมทบนั้นไม่ใช่อนุญาโตตุลาการที่จะเลือกเข้าไปวินิจฉัยคดีข้อพิพาทเหมือน -
 อย่างที่เราตั้งอนุญาโตตุลาการกัน แต่ว่าเป็นเรื่องที่จะเข้าไปพิพากษาคดีเหมือนกับเป็น
 ผู้พิพากษาคณะหนึ่งเหมือนกัน แต่เข้าไปในแง่ที่ว่า เป็นนายจ้างหรือลูกจ้างที่จะเข้าไปให้
 ความคิดความเห็นในคดีของฝ่ายคนใดตามที่ร่างกฎหมายนี้วางไว้ ที่หลักเกณฑ์ที่จะ
 ไปเป็นผู้พิพากษาวินิจฉัยคดีนั้นไม่เหมือนกับอนุญาโตตุลาการ คือว่าเราต้องการจะให้มี
 ความเป็นกลาง ไม่ใช่ว่าถูกความชอบก็เข้าไปเป็นผู้พิพากษาชกคดีตามที่ทุกความคน
 นั้นเลือกเข้าไป รู้สึกว่าจะชกกับหลักที่จะไปเป็นผู้พิพากษาที่เฉย ๆ เขาไม่ยากให้ผู้
 พิพากษากับตัวถูกความรู้จักควยเข้าไป นี่แหละครับ เพราะฉะนั้นการที่จะบอกว่าถ้าเขา
 เลือกคนไหนเขาไปเป็นผู้พิพากษาสมทบแล้ว คดีนั้นอย่างไรก็คงไม่ว่าอันนี้คงจะจริงว่า
 ไม่ได้ ที่ไปชกกับหลักที่ว่า เขาไม่ต้องการให้ผู้พิพากษากับถูกความทำหน้าที่เหมือนกับ
 นายของถูกความคนนั้น เพราะฉะนั้นเราถึงได้เห็นว่าหลักที่จะให้ตัวความไปเลือกผู้
 พิพากษาเอง คือผู้พิพากษาสมทบนั้นไม่ถูกต้อง ขอขอบคุณครับ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๖๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
มีความคิดเห็นอย่างไร คุณสุนทรครับ

นายสุนทร แก้วเนตร : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ กระผมขอสนับสนุนข้อปฏิบัติของคุณสมจันทร์ อินทโร ด้วยเหตุผลที่มาจาก
ประสบการณ์ที่ผ่านมา นั่น เราเห็นว่า ความเป็นธรรมที่จะไต่ถามนั้นบางทีรู้สึกว่าจะ
คงต่อสู้กันจนเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่ความเป็นธรรมนั้นเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้น หรือเป็น
เรื่องที่จะไต่ถามมาโดยไม่จำเป็นจะต้องมีการต่อสู้หรือกันชน เพราะฉะนั้นด้วย
เหตุผลอันนี้เราจึงมีความเชื่ออย่างหนึ่ง นั่นคือเชื่อในทางลัดเคอรัฟ
(Leadership) หรือเชื่อในทางผู้นำ โดยเหตุผลที่ว่าบุคคลใดก็ตามที่ได้รับแต่งตั้ง
จากใครบุคคลแรกที่เขาจะรองรับใช้คือจะรองรับใช้บุคคลที่เขาแต่งตั้งทำนองเดียวกัน
ถ้าเราไต่ถามแทนของเราคือหมายความว่า เราเลือกผู้พิพากษาสมทบที่เราคิดว่า เป็น
บุคคลซื่อสัตย์สุจริตจริง ๆ แล้วเราก็เชื่อว่าคน ๆ นั้นจะรักษาคำมั่นสัญญาจาก
ประสบการณ์ที่เราเคยเห็น นี่เป็นประเด็นสำคัญที่สุดที่เราของการเลือกผู้พิพากษาสมทบ
ของเราเอง และก็ไม่มีความจำเป็นอะไรเลยที่จะมีการบังคับหรือบีบบังคับว่าจะต้อง
เอาคนนี้ ถ้าไม่เอาคนนั้นไม่ได้ กระผมคิดว่าหลักนี้เป็นหลักหนัก ความจริงในประเทศไทย
พัฒนาแล้วหลายประเทศศาลนี้ความจริงเขาไม่มีเลย แต่เขามีไวลันเทียบหรือวีเทร
ชันบอร์ด (Volunteer Arbitration Board) ซึ่งนายจ้างและลูกจ้างเลือกกัน
มาเองโดยรัฐบาลไม่ไต่เข้าไปเกี่ยวข้อง แต่สามารถที่จะแก้ไขในทางอุตสาหกรรมได้
อย่างฉับพลัน ทั้งนี้เพราะเป้าหมายอย่างเดียวกันคือหมายความว่าต้องการไปถึง
ริชคอมโปรไมส์ (Reach Compromise) หรืออกรีเมนต์ (Agreement) ที่เป็น
ประโยชน์ทั้งสองฝ่ายไม่เอาใครเอาเปรียบกัน แต่คำว่าเมืองไทยเรามาอยู่ใน
สภาการณอย่างนี้ เรารู้เห็นว่า โอ. เท. ศาลนี้แล้ว อย่างน้อยก็จะเป็นหนึ่ง แต่
พอมาถึงแล้วจะมาขอให้เราเลือกผู้พิพากษาสมทบของเราเอง แต่ท่านบอกว่าท่านจะ

LIRT

เอาคนนี้ ถ้าไม่เอาคนนี้ได้ ท่านต้องเอาคนนี้ เพราะว่าศาลให้เอาคนนี้ กระผมคิดว่า
วาคิสคอนเพนท์ (Discontent) หรือความไม่พอใจจะเกิดขึ้น เมื่อความไม่พอ
ใจเกิดขึ้นมา ถ้าหนัก ๆ เข้าต้องเอ็กซโปก (Expode) หรือระเบิดขึ้นมา นี่เป็น
ปัญหา ปัญหาที่สำคัญคือหมายความว่าเราต้องการที่จะอะวอยด์ (Avoid) หรือ
หลีกเลี่ยงปัญหาเช่นนั้น โดยการเลือกผู้พิพากษาสมทบ ซึ่งเรามีความเชื่อมั่นว่าเขาจะ
มีความจริงใจทำงานด้วยหัวใจอันบริสุทธิ์จริง ๆ ขอพระคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
คัดใจอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ในมาตรา
๑๕ นี้ไม่มีผู้ใดที่ปรายในเชิงที่จะก่อให้เกิดความเกินของรัฐบาล มีแต่อาจจะแก่ตาม
คณะกรรมการวิชาการ หรือจะแก่ตามที่คณะสมจันท์ อื่นใด ใดขอแปรญัตติได้ คณะสมจันท์
ว่าอย่างไรครับ

นางสมจันท์ อื่นใด (กรรมาธิการ) : ท่านประธานคะ ขอเรียน
สรุปอีกนัยใดหรือไม่คะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ในฐานะที่
สงวนคำแปรญัตติไว้ ใดครับ สั้น ๆ นะครับ

นางสมจันท์ อื่นใด (กรรมาธิการ) : ท่านประธานคณะกรรมการ
บอก ว่า ผู้พิพากษาฝ่ายสมทบกับหน้าที่พิจารณาเหมือนผู้พิพากษารวมแล้ว แต่ในมาตรา
๒๐ ใดเขียนไว้ว่า "กระบวนการพิจารณาออกจากการนั่งพิพากษาคดีพิพากษาของ
ศาลแรงงานคนหนึ่งคนใดมีอำนาจกระทำหรือออกคำสั่งใด ๆ โดยใหม่พิพากษาสมทบ
ฝ่ายนายจ้างหรือลูกจ้างรวมด้วยหรือไม่ได้" ที่ผู้พิพากษาสมทบในที่นี้เขาใจว่าจะไม่
ทำหน้าที่ที่นายเสียเป็นส่วนใหญ่ เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราไม่มีนาย -

คิดมันจะไม่คิดใจเสียดหากว่าแรงงานปัจจุบันนี้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือศาลนี้อยู่กับ
 กระทรวงมหาดไทย เพราะว่าผู้พิพากษาจริง ๆ นั้นถ้าอยู่กับกระทรวงมหาดไทยแล้วจะ-
 เป็นคนที่เข้าใจปัญหาแรงงานเป็นอย่างดี แลสำหรับศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
 นั้นเน้นถึงประเด็นที่ให้ความยุติธรรม เพราะฉะนั้นคิดมันเรียบแล้วว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง-
 ใหม่ ถึงแม้ว่าผู้พิพากษาที่มาจากกระทรวงยุติธรรมมีความรู้ความชำนาญในเรื่องแรง
 งานอย่างไรก็ตามแต่ ถ้าไม่มีประสบการณ์เลยนั้น คิดมันก็เชื่อว่ายังไม่ลึกซึ้งเท่าที่ควร
 และที่หาประธานคณะกรรมการมาธิการบอกว่าเราจะไม่ให้รู้จักนายทนายทนาย เป็นไปไม่ได้
 นะคะหาประธาน ที่ว่าลึกความจะไม่รู้จักพิพากษาสมทบ เพราะว่าเคยงานนับจำนวน
 คนได้ในแรงงานนั้นมีคนที่ทำอยู่กับคน แล้วผู้พิพากษาสมทบนั้นจะขึ้นมอริท (Board)
 ไว้เลยว่า ใน ๒ ปีนี้รายชื่อต้องต่อไปนี้ ก.ข.ค. ๒๐ คนหรือ ๓๐ คน แล้วแต่จะออก
 ในกฎกระทรวง เพราะฉะนั้นเป็นไปไม่ได้ที่ว่าจะไม่รู้จักหน้าคนเหล่านั้น แล้วก็ทำที่
 บานมาจนถึงวันนี้มาที่ คณะกรรมการต่าง ๆ ที่ดำเนินงานอยู่ในกระทรวงมหาดไทย-
 ปัจจุบัน หรือแม้แต่ข้าราชการระดับสูงที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบ้านแรงงานนั้นเราแทบจะไม่
 มีความเชื่อถืออยู่เลย เพราะว่าทุกเรื่องที่มาเข้าไปถึงนั้นจะแพ้หรือชนะจะออกมาตาม
 ยุคสมัยของผู้บริหาร คิดมันถึงเห็นว่าคิดมันเชื่อในความยุติธรรมขององค์การที่ใช้ชื่อว่าศาล
 แต่คิดมันไม่เชื่อตัวบุคคล แต่ถ้าท่านสมาชิกจะไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ คิดมันก็ไม่คิดใจจะคะ
 ขอบพระคุณมากคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ยินจะขอ
 มติจากที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามคณะกรรมการ ไปรคยกมือขึ้น
 (มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
 เห็นสมควรแก้ไขตามที่คณะสมัชชาฯ ชินโทร แปรญัตติไว้ ไปรคยกมือขึ้น
 (มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

๒๔

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า
มาตรา ๑๕ นี้ที่ประชุมลงมติให้ เป็นไปตามคณะกรรมการ
วันนั้นหมดเวลาแล้ว ขอขอบพระคุณครับ ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

บัญชีรายงานการประชุม

เรณู	อรวิญญู	กรองกาญจน์	เนาจินดา
บุพา	สนธิ์นรากุล	ชลชลัดิณะ	ชรรมผล
วิชนี	เหมือนรัตน์	สทิมา	คุ้มมงคล
ภูษชงก	เอกบุตร	สมชาย	ท้าวอุทุม
มาลี	เทวพาลี	อาภรณ์	พงษ์นาค
เปรมจิต	บุญหลอ	อุทุมพร	แก้วสทิชัย
บึงอร	แก่นกุล	พัชนี	คล้ายสุวรรณ
วิชนี	ชนิ์โชติ	เยาวเรศ	นวลตกุล
กฤษณา	มิ่งสุวรรณ	ประเดริ์	ปิ่นดิน
สมปอง	วรภักดิ์		

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
(กรณีการยังมีใ้คตรวจ)

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่
คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมยังมีใ้คตรวจ เนื่องจากสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา สิ้นสภาพไปในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ตามความในมาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๒๐๒ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ตามนี้แห่งขอบังคับการประชุม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

